

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI
FILOZOFICKÁ FAKULTA
KATEDRA ASIJSKÝCH STUDIÍ

BAKALÁŘSKÁ DIPLOMOVÁ PRÁCE

Čínské čtyřznakové konstrukce
Chinese four-character structure

OLMOUC 2022 Natálie Kučerová

vedoucí diplomové práce:

Mgr. Michaela Zahradníková, Ph.D.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a uvedla veškeré použité
prameny a literaturu.

V Olomouci dne:

Podpis:

Jméno a příjmení: Natálie Kučerová

Název fakulty a katedry: Filozofická fakulta, Katedra asijských studií

Název diplomové práce: Čínské čtyřznakové konstrukce

Vedoucí práce: Mgr. Michaela Zahradníková, Ph. D.

Počet stran: 54

ANOTACE

Předmětem této bakalářské práce jsou čínské čtyřznakové konstrukce *sìzìgé* a jejich jedinečná forma vyjádření.

Práce je primárně věnována vymezení pojmu *sìzìgé*. Bude se zabývat předchozím studiem čtyřznakových konstrukcí, kdy je nejenom název tohoto pojmu nekonzistentní, ale často i jeho chápání je odlišné. Dále se bude zabývat identifikačními rysy *sìzìgé*. Mezi tyto identifikační rysy patří různé gramatické vztahy v rámci *sìzìgé* a určitý vzor rytmu. Na základě těchto identifikačních rysů práce dělí čtyřznakové konstrukce do různých kategorií. Zmíněna bude také problematika jejich překladu.

Cílem práce je pokusit se za pomoci dostupných zdrojů a uvádění příkladů *sìzìgé* charakterizovat tento pojem ze zmíněných úhlů pohledu.

Klíčová slova: čtyřznakové fráze, *chengyu*, idiomy, prozodické slovo, *sizige*, *siziyu*

Poděkování

Na tomto místě bych velmi ráda poděkovala Mgr. Michaele Zahradníkové, Ph. D. za obětavou pomoc a podnětné připomínky, které mi během práce poskytovala, a především za její trpělivost a ochotu.

OBSAH

1	ÚVOD.....	9
1.1	VYMEZENÍ POJMŮ	10
1.1.1	<i>Slovo</i>	10
1.1.2	<i>Fráze</i>	11
1.1.3	<i>Kolokace</i>	11
1.1.4	<i>Idiom</i>	11
2	<i>SIZIGE</i>	12
2.1	CHARAKTERISTIKA <i>SIZIGE</i>	12
2.2	DEFINICE	14
2.3	STRUČNÝ ÚVOD DO HISTORIE VÝZKUMU	17
2.4	FUNKCE	19
2.4.1	<i>Rétorické prostředky</i>	20
2.5	IDENTIFIKAČNÍ METODY	21
2.5.1	<i>Rytmus</i>	22
2.5.1.1	Prozodická morfologie	23
2.5.1.1.1	Vzor přízvuku [02 13]	27
2.5.1.1.2	Vzor přízvuku [20 13]	29
2.5.1.1.1.1	Rozšíření	29
2.5.1.1.1.2	Rozložení a vložení	30
2.5.1.2	Rytmus je nadřazený syntaxi	31
2.5.2	<i>Co není sizige</i>	31
2.5.3	<i>Vlastní názvy</i>	32
2.5.4	<i>Struktura 3+1, 1+3</i>	33
2.6	VNITŘNÍ STRUKTURA <i>SIZIGE</i>	35
2.6.1	<i>Vztah koordinační</i>	35
2.6.1.1	Juxtapoziční <i>sizige</i>	36
2.6.2	<i>Vztah subordinační</i>	36
2.6.3	<i>Reduplikativní sizige</i>	38
2.6.4	<i>Dvojité sizige</i>	39
2.6.5	<i>Idio a neidiomatické sizige</i>	39
2.6.5.1	Idiomatické <i>sizige</i>	40
2.6.5.2	Neidiomatické <i>sizige</i>	41
2.6.6	<i>Sizige, které zatím nevytvořily celek</i>	41
2.7	PŘEKLAD	42
2.7.1	<i>Neidiomatický typ</i>	44
2.7.1.1	Koordinační a reduplikativní vztah	44

2.7.1.2	Překlad výrazů se strukturou „podmět + predikát“	44
2.7.1.3	Překlad výrazů se strukturou „sloveso + předmět“	45
2.7.1.4	Překlad výrazů se strukturou vztah komplementový	45
2.7.1.5	Překlad výrazů s atributivním vztahem.....	45
2.7.2	<i>Idiomatický typ</i>	46
2.7.2.1	Použití ekvivalentu z cílového jazyka.....	46
2.7.2.2	Doslovný překlad.....	46
2.7.2.3	Volný překlad	47
2.7.2.4	Kombinace doslovného a volného překladu	47
2.7.2.5	Doslovný překlad s poznámkami.....	48
3	ZÁVĚR	48
4	RESUMÉ.....	50
5	BIBLIOGRAFIE.....	51

Seznam tabulek

<i>Tabulka 1 Příklady alforismů.....</i>	<i>15</i>
<i>Tabulka 2 Příklady čtyřznakové kombinace.....</i>	<i>16</i>
<i>Tabulka 3 Znázornění rozdílu mezi čtyřznakovou složeninou a čtyřznakovou frází</i>	<i>26</i>
<i>Tabulka 4 Znázornění různých vnitřních struktur sizige</i>	<i>31</i>
<i>Tabulka 8 Příklady konstrukcí, které nezahrnujeme do sizige</i>	<i>32</i>
<i>Tabulka 6 Příklady vlastních názvů a termínů spadajících do kategorie sizige.....</i>	<i>33</i>
<i>Tabulka 5 Příklady reduplikativních struktur sizige</i>	<i>39</i>
<i>Tabulka 7 Příklady sizige, které zatím nevytvořily celek</i>	<i>42</i>

Seznam schémat

<i>Obrázek 1 Čínská prozodická hierarchie, převzato z Feng (2018).....</i>	<i>24</i>
<i>Obrázek 2 Složení prozodického slova, převzato z Feng (2018).....</i>	<i>25</i>
<i>Obrázek 3 Základní forma přízvuchnosti, převzato z Feng (2018)</i>	<i>27</i>
<i>Obrázek 4 Schéma skládání prozodických slov pomocí zdvojení, vzor přízvuku [0213], převzato z Feng (2018).....</i>	<i>28</i>
<i>Obrázek 5 Vývoj přízvuchnosti u vzoru [0213], převzato z Feng 2018.....</i>	<i>28</i>
<i>Obrázek 6 Skládání prozodických slov pomocí rozšíření, vzor přízvuku [2013], převzato z Feng (2018). 29</i>	
<i>Obrázek 7 Vývoj vzoru přízvuku [2013] vzniklého pomocí rozšíření, převzato z Feng (2018).....</i>	<i>29</i>
<i>Obrázek 9 Skládání prozodických slov pomocí rozložení a vložení, vzor přízvuku [2013], převzato z Feng (2018).....</i>	<i>30</i>
<i>Obrázek 10 Vývoj vzoru přízvuku [2013] vzniklého pomocí rozložení a vložení, převzato z Feng (2018) 30</i>	

Ediční poznámka

V této práci je k přepisu čínských znaků použita oficiální čínská standardní transkripce *pīnyīn* 拼音. Transkripce je pro odlišení od ostatního textu psaná kurzívou. Čínské znaky jsou uvedeny ve zjednodušené podobě.

1 Úvod

*Sizige*¹ je jazyková jednotka, která se pohybuje na pomezí slova a fráze. V běžném jazyce jsou velmi často používané rodilými mluvčími, jak v psané, tak mluvené formě jazyka. Tato čtyřznaková spojení umožňují zestručnit i poměrně složitější myšlenku nebo celou větu. Unikátní jsou také svým rytmem. Z těchto důvodů jsou *sizige* v jazyce oblíbené a nepostradatelné.

Svým častým používáním, se některé *sizige* ustálily natolik, že se jednotlivé složky nedají rozložit. Tyto konstrukce jsou poté řazeny mezi idiomatické *sizige*. Protože jsou idiomy nejtypičtějším příkladem *sizige*, soustředí se na ně také většina prací. Naopak jiné neidiomatické výrazy jsou stále plné nejasností a setkávají se s největšími rozpory v určování, zda patří do kategorie *sizige*. U neidiomatických konstrukcí lze obměňovat jejich části nebo je za určitých pravidel rozkládat a zase skládat v nová *sizige*.

Sizige je stále relativně neukotveným a nepřesně definovaným jazykovým jevem, a to i přes fakt, že reálně existuje a je pro něj oficiálně vytvořeno pojmenování. Tato práce se pokusí shrnout dosavadní vědomosti, které jsou o *sizige* dohledatelné pomocí dostupných zdrojů. Je pravděpodobné, že některé jazykové obraty budou spadat všemi kritérii do kategorie *sizige* a některé nebudou splňovat na první pohled žádnou z těchto podmínek. Vznikne nám ale velká skupina konstrukcí, které budou na pomezí, kdy se některé budou více blížit definici *sizige* a některé méně.

Cílem této práce není rozhodnout, které výrazy spadají pod pojem *sizige*, a které naopak ne. Cílem této práce je objasnit, proč je tato forma jedinečnou formou vyjádření v čínštině. Práce se pokusí poskytnout základní informace o tom, jak vznikly jednotlivé druhy *sizige*, kdy je klíčovým faktorem rytmičtý systém čínštiny. Bude představena

¹ Pro termín *sizigé* 四字格 nevyvážím nový název. Tato práce využívá přepisu znaků do *pinyin*u bez tónových značek tzn. *sizige*.

prozodická morfologie a teorie slabšího a silnějšího přízvuku, který má za příčinu vznik různých vzorců přízvuku v rámci *sizige*. Práce se také zaměří na vnitřní strukturu *sizige* a překlad jednotlivých druhů *sizige*. Přes určité nejasnosti a výjimky se tato práce pokusí pomocí příkladů přispět ke komplexnějšímu pochopení pojmu *sizige*.

1.1 Vymezení pojmů

Předmětem této kapitoly bude vymezení pojmů, se kterými tato práce pracuje a které dopomohou k lepšímu pochopení tématu *sizige*.

1.1.1 Slovo

Slovo je v čínštině poměrně těžko definovatelný koncept. Packard (2000) definuje slovo jako nejmenší syntakticky volnou formu. Stanovení hranice slova v moderní čínštině je dlouhodobým předmětem výzkumu. V čínštině nejsou slova oddělena mezerou, proto jsou definována prostřednictvím syntaxe, významu a fonologie. (Packard, 2000) Důležitější jednotka než slovo, je v čínštině morfém, který v čínštině odpovídá až na výjimky jedné slabice, a tedy i jednomu čínskému znaku. DeFrancis (1986) jako první používá pojem morfosylabicitu a znázorňuje jej jako: $[M] = [\sigma]$, kde „M“ znamená morfém a „ σ “ slabiku. *„Každý znak v čínštině odpovídá morfosylabické jednotce, „čtyřznakový“ je přirozeně interpretován jako čtyřslabičný* (Feng, 2018, s. 164).

Většina slov se v čínštině skládá z izolovatelných jednoslabičných morfémů, ale dominantním způsobem tvoření slov je skládání. Můžeme je tedy rozdělit na jednoduchá a složená slova. Slovo má na rozdíl od fráze ucelený význam.

Jednoduchá slova, která jsou tvořena jedním morfémem. Tato slova jsou většinou jednoslabičná, ale patří mezi ně i malá skupina víceslabičných morfémů.

Složená slova se skládají ze dvou a více morfémů, kdy z významu jednotlivých morfémů lze odvodit význam celého slova. Dají se kategorizovat podle typu morfémů, ze kterých se skládají.

1.1.2 Fráze

Fráze 词组 *cízǔ* je spojení dvou či více samostatných slov, které vytvářejí smysluplnou jazykovou jednotku fungující uvnitř věty. Můžeme ji ale také chápat jako : „ustálený nebo nemírným užíváním opotřebovaný výraz.“ (Erban, 1948) Stejně jako nelze určit hranici slov v čínštině je složité rozlišit slova od frází. Některá slova sama o sobě stojí na pomezí slov a frází, např. objektová slovesa. Slova a fráze je proto lepší chápat jako kontinuum, a nikoliv jako dvě oddělené kategorie. (Packard, 2000)

1.1.3 Kolokace

Kolokace 搭配 *dāpèi* je termín užívaný pro společný výskyt slov. Tato slova spolu gramaticky a sémanticky souvisí. Pod termín kolokace spadají idiomy, ale také víceslovné termíny a náhodné kombinace, proto rozlišujeme kolokace ustálené a neustálené. (Čermák, 2006)

1.1.4 Idiom

Idiomy 熟语 *shúyǔ* jsou ustálená slovní spojení, jejichž význam často přesahuje souhrn významů jednotlivých složek, a odráží se v něm společenské zvyklosti a historie národa. Struktura idiomů bývá pevná, jednotlivá slova v nich nelze libovolně zaměnit. Úžeji též označuje frazém typický pro určitý jazyk, zpravidla nepřeložitelný (Lotko: 47) Frazém 短语 *duǎnyǔ* frazém se v poslední době chápe jako synonymum k idiomu. Frazém zdůrazňuje formální a idiom sémantickou stránku téhož výrazu. (Čermák, 2007)

V čínštině rozlišujeme zpravidla čtyři typy idiomů: přísloví *yanyu* 谚语 *yànyǔ*, pořekadla *xiehouyu* 歇后语 *xiēhòuyǔ*, rčení 惯用语 *guànyòngyǔ* a čtyřslabičné fráze *chengyu* 成语 *chéngyǔ*. (Shao, 2007)

2 Sizige

2.1 Charakteristika *sizige*

Sizige (四字格, *sizigé*)², v překladu „forma se čtyřmi znaky“, je relativně nový pojem a výzkumy spojené s jeho vymezením stále ještě probíhají. *Sizige* se skládá ze čtyř znaků a kombinace těchto čtyř čínských znaků může tvořit jedinečnou formu vyjádření v čínštině, ať už v hovorovém či psaném projevu.

V čínských zdrojích je pojem definován takto:

„Sizige je slovo nebo fráze sestávající ze čtyř slabik. Zahrnuje čtyřslabičná jednoduchá slova, složená slova, idiomy, ustálené fráze a volné fráze.“ (Baïke, 2021)³

„Čtyřznaková forma je výraz, který mají čínští uživatelé velmi rádi, nejde jen o idiomy, přísloví a další ustálená slovní spojení, ale také o obecné fráze nebo prostě jen používané spojení o čtyřech znacích.“ (Zhu, 2015, s. 2)⁴

Čtyřznaková spojení jsou nedílnou součástí jazyka a celkově čínského kulturního systému. *„Sizige jsou pro čínštinu jedinečná“*, *„žádný jazyk nemá takovou formu a tato forma je v čínštině speciálně vyvinutá“* (Guo, 1959 in Mo, 2003, s. 54). Číňané obecně rádi používají tato čtyřznaková spojení. Oblíbenost *sizige* tkví v jejich *„rytmu, úhledné a stručné formě a v neposlední řadě vytríbené sémantice“* (Zhu, 2015, s. 2). Jejich oblíbenost má ale daleko více důvodů. Čtyřznakové výrazy mají pět hlavních rysů, mezi které patří *„kompaktnost, elegance, rozmanité tvary řeči, rým a rytmus“* (Tian, 2017, s.30).

² Dále jen *sizige*.

³ Původní text: “由四个音节组成的词或短语。包括四音节的单纯词、合成词、成语、固定短语和自由短语。例如“歇斯底里”“口口声声”“狐假虎威”“一国两制”“尊敬师长”等。”

⁴ Původní text: 汉语的四字形式是汉语使用者非常喜好的一种表达形式,不仅是成语、谚语、俗语等固化熟语单位,就是一般的短语,也好以四字为之。

Sizige jsou komplexní ve smyslu, že pouhými čtyřmi znaky můžeme vyjádřit hlubokou myšlenku. Díky své komplexnosti dělají *sizige* diskurz stručnější, živější, mnohdy i vtipnější. Jejich forma je sice krátká, ale jejich konotace hluboká a často nás nutí k zamyšlení. *Sizige* jsou velmi expresivní s živými obrazy a dokážeme tak s nimi nejlépe vyličit své pocity.

Eleganci je myšleno, že čtyřznakové výrazy mohou výstižně „vyjadřovat určitý význam s vysoce symetrickou strukturou“ (Yang a kol., 2012, s. 998). Číňané rádi zdůrazňují estetiku rovnováhy, tradičně upřednostňují sudá čísla před lichými a také věnují pozornost dualitě, symetrii a protikladu. To je velmi důležitý prvek v čínské kulturní mentalitě (Mo, 2003) a *sizige* tuto myšlenku nejlépe odráží.

„Dá se říct, že nejde jen o unikátní jazykovou formu čínštiny, ale také o unikátní kulturní formu“ (Mo, 2003, s. 54), která se vytvářela napříč historickými a kulturními událostmi a vytváří se dodnes. „*Sizigé je prozodický vzorec osvojený Číňany mezi všemi třídami rodilých mluvčích*“ (Feng, 2017, s.164). Vzhledem k jejich početnosti a náročnosti na použití bylo jejich osvojování vždy velkým problémem pro studenty jazyků. Znalost těchto výrazů je považována za kritérium, kterým se určuje jazyková kapacita jedince (Yang a kol., 2012).

Komplexnost a eleganci doplňuje silný rétorický efekt. *Sizige* se snadno čtou a jsou hezké na poslech. Jejich rytmus je energický, ale harmonický. Z uvedených důvodů jsou snadno zapamatovatelné a rádo používány.

Sizige lehce utkví v paměti člověka nejen díky zmíněným vlastnostem, ale tyto čtyřznaková spojení jsou také v souladu s charakteristikami lidské kognitivní psychologie. Lidský mozek zpracovává a zapamatovává si informace po blocích, které mohou být různě velké, ale do paměti jsou uloženy jako celek. Kapacita oblasti zpracování informací je pět až devět prvků, kdy více než pět přináší potíže se zpracováním. Struktura *sizige* je v souladu s touto teorií a přesně jí odpovídá. V oblasti dlouhodobé paměti je pak každé *sizige* zapamatováno jako blok, což nejen šetří prostor paměťové oblasti, ale také šetří čas a zlepšuje efektivitu jazyka (Mo, 2003).

Při dohledávání informací o *sizige* se ukazuje, že pojmenovávání termínu není jednotné a nalezneme různé označení. Setkáváme se také s tím, že je některý ze znaků

zaměňován jiným. Název ale není jedinou nejasnou věcí. Definice a vymezení termínu *sizige* v literatuře jsou taktéž různé.

2.2 Definice

Akademické kruhy konotaci termínu *sizige* chápou různě, což vede také k různým názvům jako je například 四字词 *sìzìcí*, 四字语 *sìzìyǔ*, 四字格言 *sìzìgéyán*, 四字格词 *sìzìgécí*, 四音格词 *sìyīngécí*, 四音节词 *sìyīnjiécí*, 四字格成语 *sìzìchéngyǔ* a další podobná označení. I když všechny používají označení *sizige* 四字格 k definování termínu, je pravděpodobné, že jejich rozsahy a postoje se budou lišit (Zhu, 2015).

Vidíme, že se u názvu 四字词 *sìzìcí* a 四字语 *sìzìyǔ* mění pouze poslední znak a můžeme se setkat dokonce i s výrazem, kde se objevují oba znaky 四字词语 *sìzìcíyǔ*. Důvodem, proč se využívají tato podobná označení, která se ale v některých znacích liší, bude pravděpodobně fakt, že se lingvisté neshodnou na tom, zda *sizige* je 词 *cí* „slovo“ nebo 语 *yǔ* „fráze“. Proto byla odvozena tato příbuzná označení jako 四字词 *sìzìcí*, 四字语 *sìzìyǔ*, která definují *sizige* ze dvou různých pohledů. To může snadno vést k použití různých názvů terminologie. “四字语” jsou pojmenovávána z hlediska 语 *yǔ* „fráze“, zatímco výrazy jako 四字词 *sìzìcí*, 四字格词 *sìzìgécí*, 四音格词 *sìyīngécí*, 四音节词 *sìyīnjiécí* jsou zjevně odvozovány z pohledu 词 *cí* „slov“.

Výzkum by se však neměl omezovat na polemiku, zda je *sizige* z gramatického hlediska „slovo“ nebo „fráze“, protože tyto gramatické atributy nás do jisté míry limitují a v konečném důsledku je to často plýtvání časem. Při tomto ohraničení se nám nenaskytne správné pochopení *sizige*. Různost používání termínu tak jen ukazuje a potvrzuje, že mnohem důležitější je pochopení základních charakteristik *sizige*, které ho odlišují od jiných čtyřznakových forem v čínštině (Zhu, 2015).

Pojem 四字词语 *sìzìcíyǔ* je vysvětlen jako běžně používaná slova složená ze čtyř znaků. Tento pojem stejně jako *sizige* zahrnuje idiomy a neidiomy, také ustálené fráze nebo volné fráze. Nalezneme různá dělení, kdy se pod tímto názvem čtyřznakové konstrukce dělí na padesát typů včetně typů AABB, ABAB, ABCC, ABAC a pak následuje dělení na sémanticky podobné (Geren tushuguan, 2019).

Pod pojmem 四字格言 *sìzìgéyán* nalezneme většinou věty, kde se nachází dvě čtyřznaková spojení a nazývají se alforismy⁵. V těchto čtyřznakových spojeních často najdeme různé typy čtyřznakových konstrukcí jednoduchých slov, přes idiomy po ustálená slovní spojení a volné fráze. Některé z těchto čtyřznakových konstrukcí se také mohou jevit jako *sizige*. Mohou to být i citáty, u kterých je otázkou zařazení do skupiny *sizige*. U některých čtyřznakových částí bychom pravděpodobně přemýšleli, zda bychom tyto výrazy označili jako *sizige* nebo ne. Součástí aforismů mohou být také idiomy. Některé čtyřznakové konstrukce se dokonce mohou zdát být na vývojové cestě k *sizige*.

听不如看，看不如干	<i>tīng bùrú kàn, kàn bùrú gàn</i>	Vidět je lepší než slyšet, konat je lepší než se dívat.
只可意会，不可言传	<i>zhǐ kě yì huì, bùkě yánchuán</i>	Nedá se to popsat, musí se to zažít.
步步高升，升官发财	<i>bù bù gāoshēng, shēngguān fācái</i>	Stoupat krok za krokem, být povýšen a zbohatnout.

Tabulka 1 Příklady alforismů

Dalším používaným pojmem je 四字格词 *sìzìgécí*, který pod sebou stejně jako předchozí pojmy zahrnuje idiomy, ale zmiňuje také *xiehouyu*⁶ a další známé fráze a dělí se tak na dva typy a to:

⁵ 警句 *jǐngjù* Aforismus je krátký literární útvar zpravidla umělého původu. Obvykle je to krátké rčení, délkou podobné pořekadlu. Aforismus najdeme ve formě věty, souvětí, či dvojverší, kdy jsou tyto útvary přidány o pěknou metaforu, která obsahuje hlubší myšlenku. Často pracuje s humorem, nadsázkou, ironií, paradoxem, protimluvem či slovní recesí. (Petráčková, 2000)

⁶ 歇后语 *xiēhòuyǔ* dvoudílné alegorické rčení, z nichž první část, vždy uvedená, je popisná, zatímco druhá část, někdy neuvedená, nese poselství, např. 泥菩萨过河——自身难保 s významem „jako hliněná soška brodící se řekou – stěží schopná zachránit sebe (natož někoho jiného)“ (Pleco, 2022)

- a) Pevné - čtyřznakové konstrukce, které jsou totožné s čínskými idiomy a které nelze libovolně rozložit.
- b) Volné - čtyřznakové konstrukce běžných čínských slov, které lze libovolně rozložit a znovu kombinovat.

Výraz 四音格词 *sìyīngécí* nalezneme většinou v pracích zabývajících se výzkumem sinotibetských čtyřslabičných slov. Studie totiž ukázaly, že v čínsko-tibetských jazycích běžně existují čtyřslabičná slova, která vykazují vysoký stupeň shody ve vlastnostech. Čtyřslabičné pádové slovo je jazyková jednotka sdílená čínštinou a barmštinou, oba jazyky patří do čínsko-tibetské jazykové rodiny. Přestože jsou čtyřslabičná slova běžnou lexikální jednotkou čínsko-barmského lexikálního systému, mají jemné podobnosti a rozdíly ve výslovnosti, struktuře a sémantice.

四音节词 *sìyīnjiécí* je dalším výrazem, který můžeme najít a většinou označuje jednoduše slova, která mají čtyři slabiky (Baidu, 2020). Čtyřslabičná jednoduchá slova v moderní čínštině jsou většinou neologismy, z nichž většina je složena ze čtyř morfémů. Tyto morfémy tvoří společně převážně formu typu AB|CD. Forma typu AB|CD má převážně koordinační strukturu a podstatná jména tvoří téměř 83 %.

Mnoho literatur také přirovnává 四字组 *sìzìzǔ* „čtyřznakovou kombinaci“ k *sizige* 四字格, to je však daleko od *sizige*, o které pojednává tato práce. 四字组 *sìzìzǔ* se v čínštině chápe pravděpodobně jako čtyřznaková kombinace. Je to spojení znaků, které jsou dočasně použity dohromady, ale dají se kdykoli volně rozložit nebo mezi ně něco vložit. Například:

无人可敌	<i>wúrén kě dí</i>	nepřekonatelný
书海拾贝	<i>shū hǎi shí bèi</i>	z velkého množství knih vybrat ty nejlepší
梦幻之旅	<i>mèng huàn zhī lǚ</i>	vysněný výlet
快乐家族	<i>kuàilè jiāzú</i>	šťastná rodina

Tabulka 2 Příklady čtyřznakové kombinace

Protože nejčastější idiomy v čínštině jsou právě čtyřznakové, není překvapením, že se setkáváme také s názvem *sizige chengyu* 四字格成语, který označuje právě čtyřznakové idiomy, které tvoří důležitou skupinu ve skupině *sizige*. Asi 97 % čínských idiomů je konstruováno se čtyřmi znaky (Feng, 2002), takže se často nazývají čtyřznakové idiomy. Spousta idiomů také ušlo cestu od nečtyřznakových k čtyřznakovým (Mo, 2003) „*Narozdíl od jakékoli jiné jazykové formy je čtyřznakový idiom jedinečným rysem čínského jazyka*“ (Yang a kol., 2012, s. 997). Mo (2003) tvrdí, že základní formou idiomů je *sizige*, a že tento fenomén není náhodný, ale má hluboké kulturní konotace a úzce souvisí s charakteristikou čínštiny. *Sizige* je zvláště rozvinutá v idiomech. Forma 2+2 je také nejčastější formou u čtyřznakových idiomů.

Hlavními rozdíly mezi *sizige* a idiomy jsou, že i když jsou nejpočetnější idiomy čtyřznakové, mohou být tříznakové, pětiznakové nebo dokonce i sedmiznakové. *Sizige* má vždy jen čtyři znaky. Rozsah těchto pojmů je také jiný. Pod pojmem *sizige* zahrnujeme idiomy, jednoduchá slova, složená slova, ustálená slovní spojení a volná slovní spojení. Pod idiomy zahrnujeme jen idiomy, kde se mění počet znaků.

Posledním rozdílem může být různá doba existence. Některé čtyřznakové idiomy jsou tu s námi už od starověké Číny. Pojem *sizige* oficiálně vznikl v roce 2011, ale s pojmem *sizige* jako takovým pracoval poprvé v roce 1956 Lu Zhiwei .

2.3 Stručný úvod do historie výzkumu

„Čtyřznaková forma hrála v čínském jazyce důležitou roli už ve starověku“ (Zhu, 2015, s.2). Nejstarší čtyřznakové kolokace a většina čtyřznakových forem, které známe, pochází z literatury. „Čtyřznaková poezie“⁷ vládla celému světu básní již za dynastie Zhou (1045-256 př.n.l.). Básně psané touto formou ovládly svět na více než tisíc let a přispěly čínštině k vytvoření bohaté slovní zásoby (Yang a kol., 2012). Díky tomu jsou

⁷ Siyanshi 四言诗 *sìyánshī* je nejstarší forma verše v čínštině, populární ještě před dynastií Han. (Pleco, 2020)

čtyřznakové formy dodnes velmi rozšířené. Většina forem je tak běžná, že si téměř stěží všimneme, že tyto čtyřznakové formy byly původně básně. Mnoho známých starověkých čínských děl obsahuje velké množství čtyřznakových forem (Wu, 2017). V Knize písní 诗经 *Shī Jīng* se objevily téměř všechny formy kolokace čtyř znaků (Yang a kol., 2012). Kniha písní je nejstarší známá sbírka čínských básní, která pochází z období od 11.-6. století př. n. l. Kniha obsahuje 305 básní, z nichž většina obsahuje čtyřznakové linky. Například v jedné básni s názvem 氓 *máng* je až 60 čtyřznakových konstrukcí. (Tian, 2017)

*Čtyřslabičné formy⁸ byly vždy fonetickými celky, které mají čínští uživatelé velmi rádi. Osvícenské učebnice jako například Esej o tisíci znacích (千字文, *Qiānzìwén*), Sto rodinných jmen (百家姓, *Bǎijiāxìng*), Longwen Whip Shadow (龙文鞭影, *Lóng wén biān yǐng*), Li shi meng qiu (李氏蒙求, *Lǐ shì méng qiú*) a dalšími jsou všechna z větší části čtyřznakové básně nebo používají čtyřznakovou formu. Nejpoužívanější idiomy se také skládají ze čtyř znaků* (Lü, 1963, s. 347-360).

Kromě toho romány z dynastií Ming (1368-1644) a Qing (1636-1911) měly největší počet čtyřznakových kolokací. Jako příklad můžeme uvést Vyprávění o putování na západ (西遊記, *Xī Yóu Jì*) v českém překladu jako Opičí Král a Sen v červeném domě (*Hóng Lóu Mèng*, 红楼梦)(Yang a kol.,2012).

Termín *sizige* (四字格, *sìzìgé*) poprvé použil Lu Zhiwei, který jej definoval jako „slovo nebo výraz, který obsahuje čtyři těsně spojené slabiky“ (Lu, 1956, s.401) Od této doby se v akademických kruzích začalo objevovat více literatury o studiu *sizige* (Zhu, 2015). V pozdější práci se Lu Zhiwei snažil rozlišit, zda je *sizige* fráze nebo slovo, ve které je závěrem, že ne všechna *sizige* jsou slova (Lu, 1964). Lu Shuxiang používá také termín *sizige*. Jako výhodu *sizige* uvádí jejich početnost v moderní čínštině a idiomy označuje pouze za nejtypičtější formu *sizige* a tvrdí, že gramatická struktura *sizige* je

⁸ Zde využívá pojem *sìyīnjié* 四音节.

různorodá (Lü, 1963). V osmdesátých letech dvacátého století se *sizige* stalo jedním z horkých témat a jeho průzkum probíhá v různých oblastech jako je struktura, gramatika, sémantika, prozodie atd. Díky těmto výzkumům se pojem *sizige* stává kompletnější. Získat jednotnou definici tohoto termínu je ale stále obtížné, což je i dnes závažný problém při jejich studiu (Zhu, 2015). Jediným aktuálním slovníkem, který konkrétně obsahuje čínské čtyřznakové vzory je 汉语四字格词典 *Hanyu sizige cidian* a obsahuje 4292 hesel (Jiang, 2000).

2.4 Funkce

Stejně tak jako ve starověku hrály čtyřznakové vzory důležitou roli a byly využívány ve velké míře v poezii i v próze, tak i dnes se používají v mnohých situacích. Charakteristiky *sizige* splňují všechny požadavky dnešní uspěchané doby. S rozvojem čínské ekonomiky, kdy je tempo života stále rychlejší se přizpůsobují i čtyřznakové formy, které se mění podle potřeby. V tomto životním tempu je pro lidi přirozenější si přečíst poutavé čtyřznakové spojení a na jehož základě si utvořit vlastní dojem. Čínské čtyřznakové konstrukce jsou stručné, hravé a komplexní. S těmito definicemi najde *sizige* uplatnění například v televizní reklamě nebo třeba v letáku, který má za potřebu nalákat lidi ke koupi zboží. Tato čtyřznaková forma, která si navíc hraje s rytmem a hlubokým významem, může udělat na čtenáře či posluchače silný dojem (Tian, 2017). Proto je najdeme na titulních stránkách v novinách i časopisech.

Čtyřznakové výrazy se přizpůsobují dnešní moderní době. Příkladem může být vánoční kampaň coca-coly. Reklama na tuto kampaň sdílí různé příběhy lidí, kterým za poslední roky pandemie neumožnila slavit Čínský Nový rok v rodinném kruhu a ukazují tak na to, co je v životě opravdu důležité. Její heslo zní:

点滴滋味, 浓浓年味

Diǎndī zīwèi nóng nóng nián wèi.

„V malé kapce je silný novoroční prožitek.“

Nejen reklamní, ale i vzdělávací nebo politické kampaně využívají čtyřznakovou formu. Heslo, které Čínu provázelo celou pandemií znělo: 那疫有我, 爱卫同行 *Fáng*

yì yǒu wǒ, ài wèi tóngxíng „I já pomáhám se zvládnutím epidemie, společně dbáme na hygienu“. Svou formou dokáže jasně a stručně dané téma podat a zapůsobit na lidi ve správném směru. Ať už reklama, kampaň, titulek nebo projev, s použitím čtyřznakových frází je jejich význam silnější a přesvědčivější.

Pro svou ráznost je čtyřznaková forma využívána také v politických projevech. Bývalý premiér Číny Zhu Ronji při oficiálním přebírání úřadu premiéra Státní rady v březnu v roce 1998 odpovídal na otázky zahraničních a čínských reportérů a slavnostně přísahal:

不管前面是地雷阵还是万丈深渊，我都将勇往直前，义无反顾，鞠躬尽瘁，死而后已。

Bùguǎn qiánmiàn shì dìléizhèn háishì wànzhàng shēnyuān, wǒ dōu jiàng yǒngwǎngzhíqián, yìwúfǎngù, jūgōngjìncuì, sǐ'érhòuyǐ.

„Ať je přede mnou minové pole nebo propast, půjdu statečně vpřed a udělám vše co bude v moci, dokud nezemřu.“

Protože umí upoutat pozornost a zanechat v člověku stopu, využívají se i například jako různé poučné nebo povzbuzující texty, které mají člověka vzdělat a vést. Například jeden z konfuciových analektů zní:

非曰能之，愿学焉！

Fēi yuē néng zhī, yuàn xué yān!

„Neříkám, že jsem toho schopen, ale jsem ochoten se to naučit!“

2.4.1 Rétorické prostředky

Jak bylo řečeno, některé čtyřznakové výrazy mají silný kulturní či historický podtext. Historickou, či kulturní skutečností jim tam pomáhají objasňovat různé rétorické prostředky jako je přirovnání, metafora, personifikace, protiklad, paralelismus, nadsázka a tak dále.

Přirovnání lze snadno rozpoznat díky znakům jako 如 *rú*, 似 *shì* nebo 若 *ruò*. Kdy například 一贫如洗 *yī pín rú xǐ* znamená v překladu „bez peněz, naprosto bez prostředků, chudý jako kostelní myš“.

Metafory jsou zejména čtyřznakové idiomy s dvojím významem. 打草惊蛇 *dǎ cǎo jīng shé*, což doslovně znamená „tlouct trávu a vystrašit hada“ a přeneseně „neúmyslně upozornit soupeře, nechtěně varovat nepřítele“.

Protiklad je v klasické čínštině velmi důležitou figurou v řeči. Často se používá v každodenní komunikaci lidí a formálních spisech. Bezpočet čtyřznakových výrazů používá protiklad. 男尊女卑 *nán zūn nǚ bēi* „mužský šovinismus, muži jsou nadřazeni a ženy méněcenné“, 生于忧患, 死于安乐 *shēng yú yōuhuàn, sǐ yú ānlè* „Život pramení ze smutku a neštěstí; smrt pochází z lehkosti a potěšení.“ V těchto příkladech se každý výraz skládá ze dvou částí, které jsou vzájemně významově kontrastní. Navíc mají svou estetickou hodnotu - rovnováhu krásy, která činí výraz příjemnějším na poslech.

Hyperbola je další rétorický prostředek, který často používají starověcí i moderní Číňané. 闭月羞花 *bì yuè xiū huā* „Zářivější než měsíc, krásnější než květina (o dívce)“.

A nalezneme také personifikaci 鸦雀无声 *yā què wú shēng*, což znamená „v mrtvém tichu“ (Tian, 2017).

2.5 Identifikační metody

V této kapitole budou nastíněny identifikační metody, které se využívají k určení, zda daná čtyřznaková konstrukce spadá do kategorie *sizige*. Konkrétně se tyto identifikační metody zabývají strukturou a rytmem *sizige*. Zabývají se gramatickými vztahy, které nalezneme v rámci výrazu *sizige*, a také jeho prozodickou stránkou, která diskutuje o určitém vzoru přízvuku, který by se mohl stát identifikačním standardem pro určování *sizige*.

2.5.1 Rytmus

Čínští učenci věnovali v historii velkou pozornost rytmu. Mao Shixu jednou řekl: „Láska se rodí ve zvuku a zvuk je zapsán do slov.“⁹ V čínštině se k vytvoření rytmu používá přízvuk nebo pauza, a tak je binární struktura minimálním požadavkem na vytvoření rytmu (Feng, 2011). Libermanův Princip relativní přízvučnosti (Relative Prominence Principle) vysvětluje, že by bez nepřízvučných slabik, nebyly ty přízvučné (Liberman a kol., 1977). Tuto skutečnost dokazuje příkladem, že i když slyšíme tikající hodiny a každý jeden „tik“ zní odděleně úplně stejně jako ten druhý, při delším poslechu v tiché místnosti zní každý druhý jinak. Důkazem toho je už zažitý citoslovce pro tikání hodin, a to „tik-tak“ (Martin 2012, s.125).

Sizige lze rozdělit symetricky na dvě části, kdy je každá část tvořena dvěma slabikami, a ty jsou rozděleny znovu na dvě samostatné slabiky (Mo, 2003). Rytmus *sizige*, který bychom mohli znázornit jako [1+1]+[1+1] je dokonale vyvážená poetická struktura a „jde o nejpopulárnější a nejsilnější básnický vzor v čínské literatuře“ (Feng, 2011, s. 240). Takové symetrie se nám u jiných, než čtyřznakových výrazů nedostává (Mo, 2003). *Sizige* používá typ rytmu 2+2, který je jeden z důležitých rytmických tendencí v moderní čínštině, protože splňuje čínské kulturní estetické požadavky (Lu, 2017) a „odráží tak jedinečný rytmus a hudební krásu čínských tónů“ (Mo, 2003, s. 54).

V čínské básnické struktuře tvoří dvě slabiky stopu, dvě stopy tvoří verš. Dva verše, též dvojverší, tvoří „minimální melodickou jednotku“ a dvě melodické jednotky, jinak řečeno sloka či čtyřverší, tvoří celek, který můžeme nazvat básní (Feng, 2018). Jak udává Feng: „*Toto je základní struktura pro takzvanou báseň nového stylu (近體詩, jìntǐshī) v pozdějším vývoji čínské poezie*“ (Feng, 2018, s. 179). V básnické struktuře je tedy základní jednotkou stopa, která je optimálně dysylabická a tvoří strukturu 2+2, která je podle Fenga (2011) v moderní čínštině schopná utvořit nezávislou prozodickou jednotku.

⁹ 《毛诗序》说：“情发于声，声成文谓之音。” Pochází z období západní dynastie Han (202 př. n. l. až 9 n. l.).

Zmínit můžeme i takzvanou paralelní prózu 駢文(*pián wén*). Paralelní próza je tvořena čtyřslabičnými a šestislabičnými verši. Je to tedy vlastně opakující se disylabická jednotka, kterou můžeme znázornit jako $[\sigma\sigma+\sigma\sigma]$, $[\sigma\sigma+\sigma\sigma+\sigma\sigma]$ ¹⁰. Tyto verše jsou metricky provázané a objevuje se lexikální a gramatický paralelismus. Próza se tak v tomto ohledu podobá poezii. Liu Xie (1983) v komentáři k paralelní próze říká, že „*Skupinka čtyř znaků je sbalena pevně u sebe, ale není uspěchaná,...*“¹¹. To byla první definice, kde byl čtyřslabičný řetězec znaků rozpoznán jako jednotka s prozodickou vlastností.

Sizige používá typ rytmu 2+2, který je jeden z důležitých rytmických tendencí v moderní čínštině, protože splňuje čínské kulturní estetické požadavky (Lu, 2017) a „*odráží tak jedinečný rytmus a hudební krásu čínských tónů*“ (Mo, 2003, s. 54).

2.5.1.1 Prozodická morfologie

Prozodická morfologie je nová oblast v obecné i čínské lingvistice. Huang (1934) první poukázal na to, že „*v čínštině je zvuk jednoslabičný, zatímco tón je dvojslabičný, a tak se jednoslabičná slova často stávají dvouslabičnými,...*“¹²(Huang, 1932/1983,s. 99). Podle Fenga (2018) odkazuje Huang (1934) zvukem na morfém a tónem na prozodickou jednotku. Jako příklad uvádí 天 *tian* „nebe“, které se v literatuře stává dvouslabičným se stejným významem. Jako dvouslabičný výraz se používá 皇天 *huángtian* nebo 昊天 *hàotian*. V běžné řeči bychom ale tyto dvouslabičné výrazy pravděpodobně nepoužili.

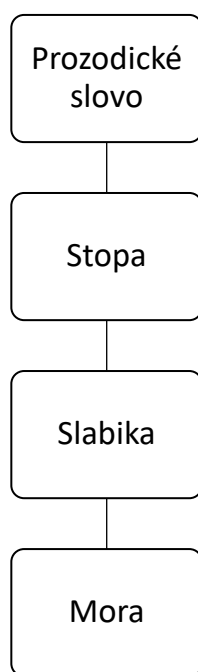
¹⁰ „σ“ značí slabiku.

¹¹ 四字密而不促,...*Sì zì mì ér bù cù*,... Tím, že není jednotka uspěchaná je myšleno, že má nějaký rytmus a tento rytmus je tvořen přízvuky a do jisté míry i jakýmsi pauzami nebo zpomalením v toku řeči.

¹² *In Chinese, the sound (refers to morpheme, by Feng) is monosyllabic while the tone (refers to prosodic unit, by Feng) is disyllabic, and thus monosyllabic words often become disyllabic ones, giving rise to the fact of one meaning with two words: one is a monosyllabic while the other is disyllabic, such as tian-n 天 ‘sky’ and huángtia-n 皇天 ‘sky’ or hàotia-n 昊天 ‘sky’.*

McCarthy a Prince používá pro prozodickou morfologii definici: „*Pravý a levý okraj některých gramatických prvků se shoduje s levým a pravým okrajem některých fonologických prvků*“¹³ (McCarthy a Prince, 1993, 79–153). To v praxi znamená, že si můžeme čtyřznakovou konstrukci představit ohraničenou ze dvou stran, kdy prvním znakem začíná a posledním znakem končí. Tímto ohraničením jsou ohraničeny i gramatické a fonologické vlastnosti konstrukce. Jejich rozsah je tedy stejný.

Znázornění prozodické hierarchie:

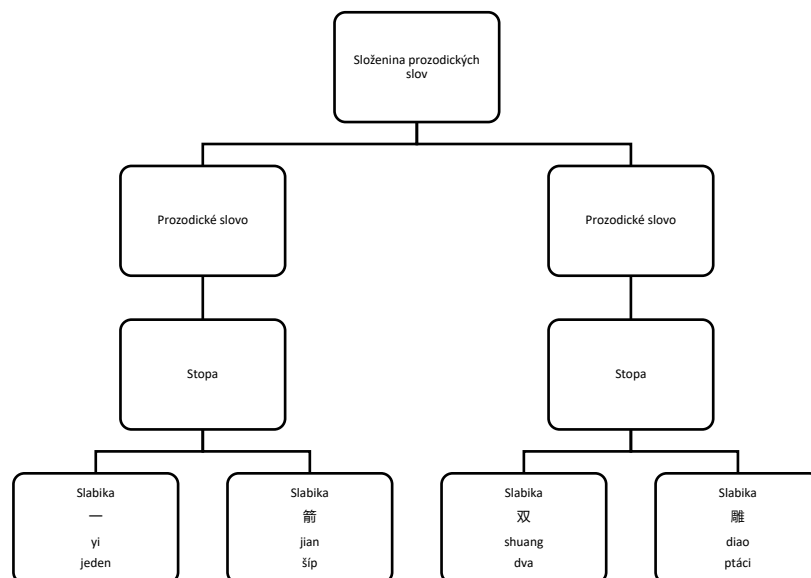

Obrázek 1 Čínská prozodická hierarchie, převzato z Feng (2018)

Elementární prozodická jednotka v prozodické morfologii stejně jako v poetické struktuře je definována jako stopa, která je v čínštině standartně tvořena dvěma slabikami, zatímco „super-stopa“ je tvořena třemi (Feng 1995, Chen 2000). *V čínštině je standardní*

¹³ “The right/left edge of some grammatical constituent coincides with the corresponding edge of some phonological constituents.”

stopa dvouslabičná, standartní prozodické slovo¹⁴ v čínštině bude také dvouslabičné (Feng, 2018, s. 5). Standardní prozodická slova jsou všechna ve formě dvou slabik, spojením dvou standardních prozodických slov vzniká *sizige*. *Sizige* je tedy vlastně složenina, která tak tvoří kategorii nad prozodickými slovy (Zhu, 2015). „Složené prozodické slovo je tradičně nazývané v čínské morfologii jako *sìzìgé*“ (Feng, 2018, s. 164).

Obrázek 2 Složení prozodického slova, převzato z Feng (2018)

V tomto grafu slouží jako ukázka idiom 一箭双雕 *yī jiàn shuāng diāo* „Zabít dvě mouchy jednou ranou“.

Jak je vidět, důvod, co dělá *sizige* právě *sizige*, má velký vztah k čínskému prozodickému slovo tvornému systému. „Spojení čtyř znaků s typem rytmu 2+2 není vždy nutně *sizige*, ale *sizige* je důležitou kategorií ve čtyřznakových konstrukcích s rytmem 2+2“ (Zhu, 2015, s.35). Feng (2011) také zdůrazňuje, že je otázkou, kdy byla tato

¹⁴ Prozodické slovo je synonymní výraz s fonologickým slovem. O. Švarný používá termín „rytmický segment“.

prozodická jednotka v historii vytvořena, protože k tisíce let starým čtyřslabičným výrazům v klasické čínštině není možné získat akustická data. Avšak studie odhalily, že čtyřslabičná slovesa se začínají objevovat až po dynastii Východní Han¹⁵ (Shimura, 1995).

Kombinace dvou standartních prozodických slov může mít dva různé typy, kdy jedním je prozodická fráze 韵律词组 *yùnlǜ cízǔ* a druhým je prozodická složenina 复合韵律词 *fùhé yùnlǜcí*. Rozdílem mezi těmito útvary může být, že je u prozodické fráze možné udělat krátkou pauzu mezi dvěma částmi, zatímco u složených prozodických slov to možné není (Zhu, 2015).

Prozodická složenina	Prozodická fráze
一衣帶水	你来 # 我往

Tabulka 3 Znázornění rozdílu mezi čtyřznakovou složeninou a čtyřznakovou frází

Dalším rozdílem by mezi prozodickou frází a prozodickou složeninou mohl být různý vzor přízvuku. Čtyřznakové fráze využívají vzor přízvuku znázorněný jako [1+2] [1+2]¹⁶. Mezi vzory je již zmiňovaná pauza. Yu (1989) uvádí, že čínské čtyřslabičné idiomy se vyslovují v nezávislém přízvukovém vzoru, a i další zahraniční vědci jako například Hoa (1983), Vigário (2003) a Meredith (1990:154) ve svých studiích zmínili, že čtyřznakové idiomy obecně nesou vzor přízvuku vzor [02 13] a více hovorovější výrazy vzor přízvuku [20 13] (Feng 1997a).

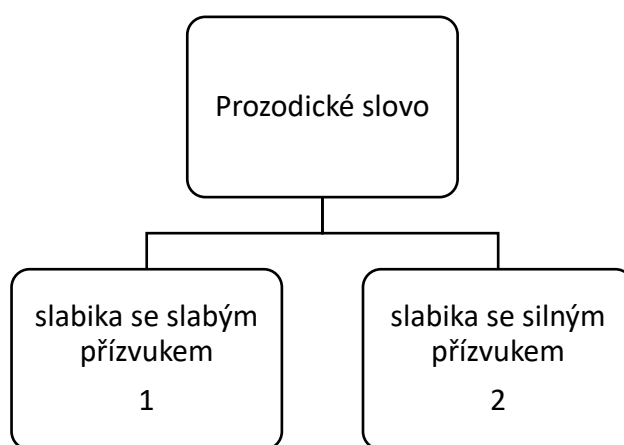
Ve starších studiích se můžeme také setkat se vzory přízvuku [轻 中 轻 重] a [中 轻 轻 重]. I když tyto vzory mají pouze tři úrovně přízvuku: 轻 *qīng* „slabý“, 中 *zhōng*

¹⁵ Dynastie Východní Han byla čínským panovnickým rodem vládoucím v letech 25–220 n. l.

¹⁶ V odborné terminologii se také využívá vzor [w-s], který je zkratkou pro [weak-strong], který v překladu znamená [slabý-silný], značíme [1-2].

„střední“ a 重 *zhòng* „silný“, Zhu (2015) je přirovnává jako ekvivalentní ke vzorům [02 13], [20 13].

Tyto dvě prozodické struktury [02 13] a [20 13] vycházejí ze stejné základní formy. Nejzákladnější formou je prozodické slovo, které se, jak už bylo řečeno skládá ze dvou slabik. První slabika nese slabý přízvuk a druhá slabika silný přízvuk. *Sizige* se skládá ze dvou těchto po sobě jdoucích vzorců. V těchto vzorcích je v dalším vývoji prozodická struktura reorganizována tak, aby čtyřznaková konstrukce měla jen jedno primární napětí. Základní formu znázorňujeme jako:

Obrázek 3 Základní forma přízvučnosti, převzato z Feng (2018)

2.5.1.1.1 Vzor přízvuku [02 13]

U přízvuku typu [02 13] se prozodická slova skládají prostřednictvím zdvojení (geminace). Přízvuk se rovnoměrně dělí na slabší a silnější. Následující graf ukazuje počáteční rozložení, který se dále vyvíjí tak, aby měla čtyřznaková konstrukce jen jedno primární napětí.

Obrázek 4 Schéma skládání prozodických slov pomocí zdvojení, vzor přízvuku [0213], převzato z Feng (2018)

Toto zdvojení se pak dále vyvíjí. První řádek převzal základní formu, která vznikla prostřednictvím skládání prozodických slov pomocí zdvojení. V druhém řádku a v druhém prozodickém slovu se silný přízvuk učiní silnějším. V třetím řádku v prvním prozodickém slovu se oslabí slabý přízvuk a stane se tak slabším. Poslední řádek znázorňuje vzniklou formu přízvuku [0213], kterou využívají především idiomatické konstrukce. Jako typický příklad můžeme uvést 一衣帶水 *yī yī dài shuǐ* „pruh vody“.

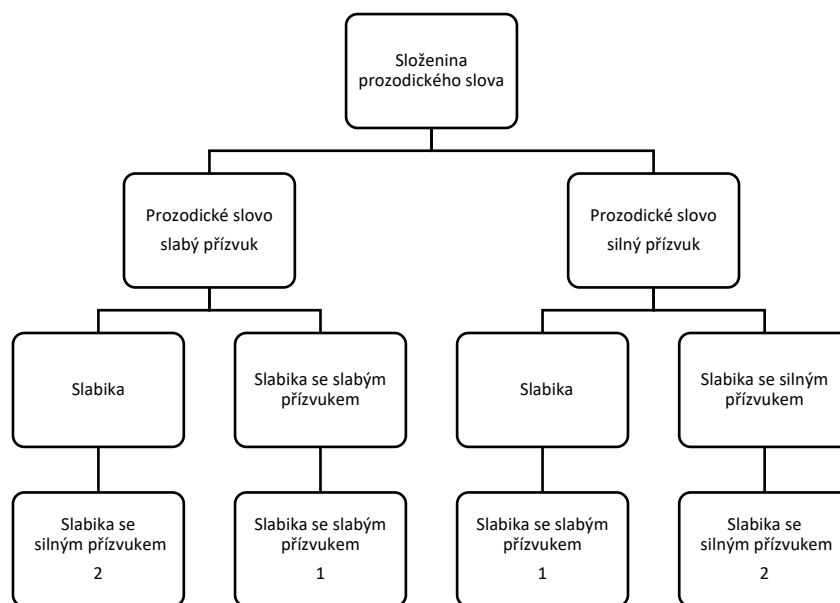
1	2	1	2
•	•	•	•
1	2	1	3
•	•	•	•
0	2	1	2
•	•	•	•
[0	2	1	3]

Obrázek 5 Vývoj přízvučnosti u vzoru [0213], převzato z Feng 2018

2.5.1.1.2 Vzor přízvuku [20 13]

Přízvuk typu [2013] vychází ze stejné základní formy jako přízvuk [0213]. Další vývoj se ale liší. Tento vzor přízvuku má dvě možnosti vývoje. Prozodická slova skládá pomocí rozšíření (augmentace) nebo pomocí rozložení a vložení (split-and-insertion).

2.5.1.1.1.1 Rozšíření

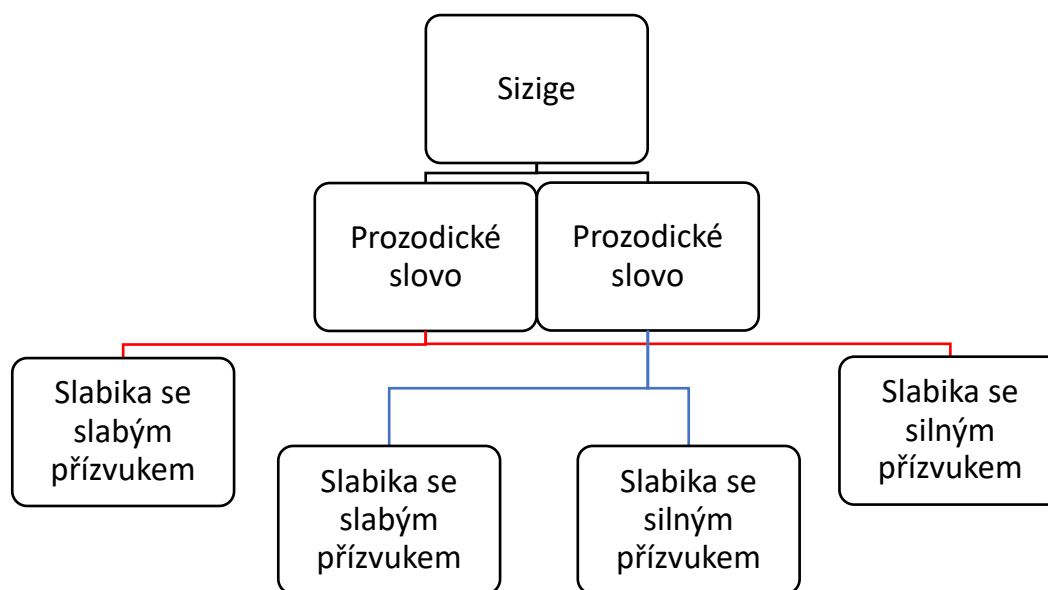
Obrázek 6 Skládání prozodických slov pomocí rozšíření, vzor přízvuku [2013], převzato z Feng (2018)

V prvním řádku je relativní prominence vzešlá z předchozího vývoje. V druhém řádku a v druhém prozodickém slovu se stane silný přízvuk silnějším a ve třetím řádku v prvním prozodickém slovu se oslabí už tak slabý přízvuk. V posledním řádku je vzniklý vzor přízvuku [2031].

2	1	1	2
2	1	1	3
2	0	1	3
[2	0	1	3]

Obrázek 7 Vývoj vzoru přízvuku [2013] vzniklého pomocí rozšíření, převzato z Feng (2018)

2.5.1.1.1.2 Rozložení a vložení

Obrázek 8 Skládání prozodických slov pomocí rozložení a vložení, vzor přízvuku [2013], převzato z Feng (2018)

V prvním řádku je forma vzešlá ze skládání prozodických slov pomocí rozložení prozodického slova a vložení druhého prozodického slova mezi dvě slabiky prvního prozodického slova. Ve druhém řádku se v prozodickém slovu, které bylo rozloženo, stane silný přízvuk silnější. Ve třetím řádku se ve vloženém slovu slabý přízvuk oslabí a vytvoří tak vzor přízvuku [2013] ve čtvrtém řádku, který využívají konstrukce, které jsou více hovorové. Například 稀里糊涂 *xī li hú tú* v překladu „zmatený“ (Feng, 1997).

1	1	2	2
2			3
2	0	1	3
[2	0	1	3]

Obrázek 9 Vývoj vzoru přízvuku [2013] vzniklého pomocí rozložení a vložení, převzato z Feng (2018)

Zda však popsané prozodické rysy a uvedené vzory přízvuků mohou zobecnit fonetické zobrazení všech *sizige* a zda by se mohly stát identifikačním rysem při určování *sizige*, je stále otevřená otázka hodná dalšího zkoumání (Zhu, 2015).

2.5.1.2 Rytmus je nadřazený syntaxi

Různé gramatické vztahy v rámci *sizige* mají za příčinu, že syntax a sémantika někdy nekopírují typ rytmu 2+2 (Zhu, 2015). Feng Shengli (1997) to vysvětluje na příkladu 一衣帶水 *yī yī dài shuǐ*.

gramatická struktura	prozodická struktura	sémantická struktura
((一(衣帶))水)	一衣 / 帶水	一衣 帶/水

Tabulka 4 Znáznornění různých vnitřních struktur *sizige*

Pro uspokojení rytmických potřeb složených prozodických slov lze porušovat syntaktická pravidla. V praxi to znamená, že ačkoli je syntaktická struktura 3+1, rytmus přebírá vzor 2+2 tzv. „rytmus je nadřazený syntaxi“. (Feng, 1997)

2.5.2 Co není *sizige*

Abychom mohli přesně definovat *sizige*, je třeba také určit, co *sizige* určitě není. Uvedené příklady níže lze nejen rozšířit, ale také nesplňují prozodické podmínky a sice složení ze dvou prozodických slov tzn. rytmus 2+2 a přízvuk [20 13] nebo [02 13], které mají velký vliv na utváření *sizige*.

Feng Shengli (1997) vůbec nerozebírá níže uvedené příklady. Svůj výzkum omezuje na rozsah složenin prozodických slov a jejich kombinovaných forem. Domnívá se, že *sizige* je produktem prozodické slovtvorby.

我不去了 <i>Wǒ bù qù le</i> „Já nejdu.“	Jednoduché čtyřznakové věty
-------------------------------------	-----------------------------

站不起来 <i>zhàn bù qǐlái</i> „nemoci vstát“.	Slovesa s různými typy směrových a výsledkových modifikátorů
好的坏的 <i>hǎo de huài de</i> „dobré a špatné“	Různé větné skladby

Tabulka 5 Příklady konstrukcí, které nezahrnujeme do *sizige*

2.5.3 Vlastní názvy

Čtyřznaková jména lidí, míst a zemí dodržují typ rytmu 2+2 a vzor přízvuku [0213], což z nich dělá velmi důležitou a velkou skupinu v kategorii *sizige*.

托尔斯泰 <i>Tuō'ěrsītài</i> „Tolstoj“	Vlastní jména, reprezentované jménem zahraniční osoby
珠穆朗玛 <i>Zhūmùlǎngmǎ</i> „Mt. Everest“	Název místa nebo města
哥伦比亚 <i>Gēlúnbǐyà</i> „Kolumbie“	Název země
人民日报 <i>Rénmín Rìbào</i> „Lidový deník“	Název novin periodik a televizních programů
九三学社 <i>Jiǔ-sān Xuéshè</i> „Společnost Jiusan“	Název organizací
摩托罗拉 <i>Mótuōluōlā</i> „Motorola“	Obchodní názvy

三级跳远 <i>sānjí tiàoyuǎn</i> „trojskok“	Různé technické termíny o čtyřech znacích a přepsaná slova o čtyřech znacích
五七干校 <i>Wǔ-Qī Gānxiào</i> „Kádrová škola 7. května, pracovní tábory sloužící k převýchově kádrů a intelektuálů za Kulturní revoluce“	
聚苯乙烯 <i>jùběnyǐxī</i> „polystyren“	
社会主义 <i>shèhuìzhǔyì</i> „socialismus“	

Tabulka 6 Příklady vlastních názvů a termínů spadajících do kategorie *sizige*

2.5.4 Struktura 3+1, 1+3

Jedním z možných čtyřmístných konstrukcí jsou také konstrukce s formou 3+1, které se skládají z jednoslabičných sloves a tříslabičných objektů. I když strukturu 3+1, 1+3 mají i některé ustálené výrazy, navzdory vysokému stupni ustálení se, jsou tyto konstrukce z některých výzkumů rovněž vyloučeny. Dle názoru části lingvistů nesplňují primární požadavek, kterým je rytmus 2+2. Vědci jako jsou Ju (1995), Wen (2006), Yang (2009) a Lu (2011) se ale domnívají, že i typ 3+1 a 1+3 jsou druh *sizige*.

Jako například lze uvést:

- 做白日梦 *zuò bái rì mèng* „snít za bílého dne“
- 走下坡路 *zǒu xiàpōlù* „jít od desíti k pěti, upadat, jít z kopce“
- 捅马蜂窝 *tōng mǎfēngwō* „přivolat katastrofu, někoho na sebe poštvat, píchnout do vosího hnízda“

Další čtyřznakové kolokace, které nespádají do kategorie *sizige*, jsou slova, ze kterých jsou pomocí jednoho ze znaků jako je 性 *xìng*, 人 *rén* nebo 者 *zhě* vytvořeny podstatná jména. I když jsou tyto výrazy slova a nelze je rozšířit, jejich rytmus je opět 3+1 a to je důvodem, proč nespádají do kategorie *sizige* (Zhu, 2015).

- 可操作性 *kěcāozuòxìng* „ovladatelnost“
- 共产党人 *Gòngchǎndǎngrén* „komunista“

- 受教育者 *shòu jiàoyùzhě* „vzdělavatel“

Příklady níže sice mají typ rytmu 2+2, ale nepatří pod *sizige*. Důvodem je, že je jejich rytmus kvůli atonicky vyslovovaným kvantifikátorům nevyvážený a nemůže tak u nich proběhnout ani jeden ze zmíněných postupů, kterými vznikají vzorce přízvuku *sizige*.

- 一个苹果 *yīgè píngguǒ* „jablko“
- 两种态度 *liǎng zhǒng tàidù* „dva postoje, dvě stanoviska“
- 三辆汽车 *sān liàng qìchē* „tři auta“

Yang (2009) zahrnuje i konstrukce níže do diskuse o *sizige*. Zhu (2015) se domnívá, že ze stejného důvodu jako předchozí příklady je do diskuse o *sizige* nezahrnujeme. Důvodem je atonicky vyslovovaný slove 的 *de*, 地 *dì*.

- 总的来说 *zǒngdeláishuō* „globálně (vzato), celkově (řečeno)“
- 具体地说 *jùtǐ dì shuō* „konkrétně“
- 动真格的 *dòng zhēngéde* „brát věci vážně, uvést věci do činnosti, začít skutečně něco dělat“

Další druh, který zmiňuje Yang (2009) má strukturu „podstatné jméno + sloveso“, a dělí se na pevné 定中式 *dìng zhōngshì* a volné 状中式 *zhuàng zhōngshì*. Do pevných konstrukcí může být vložen slove 的 *de* a volné konstrukce mohou být před podstatným jménem doplněna o znaky jako 用 *yòng* „používat, prostřednictvím“, 在 *zài* „být“, 靠 *kào* „spoléhat, záviset“, atd. Z tohoto důvodu by neměly být zahrnuty do *sizige*, přestože se tento typ čtyřznakové konstrukce skládá ze dvou prozodických slov a některá tyto ustálená slovní spojení jsou opravdu sémanticky pevná a ustálená.

经济复苏 *jīngjì fùsū* „hospodářské oživení“ → 经济的复苏 *jīngjì de fùsū*.

联系手机 *liánxì shǒujī* „kontaktní telefon“ → 用联系手机 *yòng liánxì shǒujī* „s kontaktním telefonem“

Jsou zde ale i některé konstrukce se strukturou „podstatné jméno + sloveso“, které nelze rozšířit, proto tyto čtyřznakové konstrukce zahrnovat do *sizige* můžeme:

- 国事访问 *guóshì fǎngwèn* „státní návštěva“
- 节目预告 *jiémù yùgào* „propagační upoutávka“
- 友情出演 *yǒuqíng chūyǎn* „přátelské představení“
- 年终总结 *niánzhōng zǒngjié* „shrnutí na konci roku“

2.6 Vnitřní struktura *sizige*

„Čínská morfologie je velmi flexibilní v tom smyslu, že může tvořit mnoho frází s pevným počtem slov, jako jsou právě výrazy o čtyřech znacích.“ (Yang a kol., 2012, s. 995) V rámci *sizige* lze nalézt několik základních gramatických vztahů. Tyto vztahy můžeme rozdělit na koordinační a subordinační. Koordinační vztah zahrnuje konstrukce, kde je vztah mezi dvěma částmi rovnocenný. Koordinační vztah zmiňuje Feng (2018), i Tian (2017), ale Zhu(2015) zkoumá také gramatické vztahy v rámci každé ze dvou částí. Gramatický vztah mezi prvními dvěma znaky se opakuje i v druhé části *sizige*.

2.6.1 Vztah koordinační

- Spojení dvou predikativních forem, kde spolu koexistují, dva vztahy podmět + predikát:
 - 耳聪目明 *ěr cōng mù míng* „sledovat situaci, mít oči otevřené a uši nastražené“
 - 灯红酒绿 *dēng hóng jiǔ lǜ* „scéna zhýralosti“, „hodování a radovánky“
- Spojení dvou atributivních vztahů:
 - 不卑不亢 *bù bēi bù kàng* ani podlézavý, ani povýšený
 - 长年累月 *cháng nián lěi yuè* po celá léta, rok za rokem, v průběhu let
- Spojení dvou předmětových vztahů:

- 呼风唤雨 *hū fēng huàn yǔ* přivolávat vítr a déšť, přivolávat potíže
- 安营扎寨 *ān yíng zhā zhài* utábořit se, usadit se, usídlit se (dočasně)

2.6.1.1 Juxtapoziční *sizige*

K poměru koordinačnímu bychom dále mohli doplnit juxtapoziční postavení znaků. Je to nejenom další forma gramatických vztahů uvnitř *sizige*, ale juxtapozice je další podtřídou ve skupině *sizige* a jsou tvořeny kombinací čtyř jednoslabičných slov. Tato jednotlivá slova jsou sémanticky příbuzná, ale všechny mají různé významy. Tento typ formy je dědictvím klasické čínštiny, kterou „lze zapsat jako paralelní formu *X, X, X, X*“ (Lu Zhiwei, 1964, s. 104). V průběhu vývoje však byla sémantika tohoto typu odvozena a někdy dokonce dostala nový význam. V některých případech neznamená spojení znaků to, co by znaky vyjadřovaly jejich oddělením. (Zhu, 2015)

摸爬滚打 *mō pá gǔn dǎ* „projít náročnými zkušenostmi“

吹拉弹唱 *chuī lā tán chàng* „hrát a zpívat“

春夏秋冬 *chūn xià qiū dōng* „čtyři roční období“

老弱病残 *lǎo ruò bìng cán* „staří, slabí, nemocní a invalidní“ (lidé)

衣食住行 *yī shí zhù xíng* „oblečení, jídlo, denní nezbytnosti, bydlení a doprava – základní životní potřeby“

东西南北 *dōng xī nán běi* „východ, západ, jih, sever“

2.6.2 Vztah subordinační

V subordinačním vztahu jedna část *sizige* blíže specifikuje část druhou. Tyto dvě části nemusí být symetrické a můžeme se setkat také s formou 3+1 a 1+3:

- Vztah predikativní sdružuje dva morfémy, kde první dva znaky vystupují jako podmět a druhé dva jako přísudek:

- 声色俱厉 *shēngsè jùlì* „hrubý v hlase, strohý ve výrazu“
- 机不可失 *jī bù kě shī* „nenechat příležitosti proklouznout mezi prsty, teď nebo nikdy“
- Vztah předmětový, kde první část *sizige* je slovesná a druhá část, kterou je slovesný předmět, tuto činnost jako více specifikuje.
 - 别开生面 *bié kāi shēng miàn* „inovovat, razit novou cestu“
 - 步人后尘 *bù rén hòu chén* „následovat, kráčet v šlépějích“
- Vztah atributivní, kde první část vystupuje jako atribut, který rozvíjí druhou část. V druhé části morfémy mohou být buď jmenné, adjektivní či verbální.
 - 再生父母 *zàishēng fùmǔ* „druhý rodič (říká se s vděčností člověku, který dotyčnému zachránil život)“
 - 井底之蛙 *jǐng dǐ zhī wā* „žába ve studni, člověk s omezeným rozhledem“
- Vztah komplementový
 - 掉以轻心 *diào yǐ qīng xīn* „nebrat vážně, snížit svou ostražitost“
 - 处之泰然 *chǔ zhī tài rán* „neztrácet klid v nepříznivé situaci, brát s klidem“
 - 重于泰山 *zhòng yú tài shān* „těžší než hora Tai, extrémně závažná záležitost“

Mo (2003) navíc zmiňuje další gramatické vztahy, které bychom mohli označit jako subordinační:

- Dva po sobě jdoucí predikáty 连谓 (*liánwèi*).
 - 打草惊蛇 *dǎ cǎo jīng shé* „neúmyslně upozornit nepřítele, nechtěně varovat nepřítele (tlouct travu a tak vystrašit hada)“

- 画蛇添足 *huà shé tiān zú* „dělat něco nadbytečného (přimalovat hadovi nohy)“
- Teleskopická nebo pivotální konstrukce 兼语关系 *jiān yǔ guānxi*. V této konstrukci jsou dva verbální morfémy, u kterých se liší jejich činitel. Předmět prvního slovesa je zároveň podmětem druhého slovesa.
 - 请君入瓮 *qǐng jūn rù wèng* „použít (na někoho) jeho vlastní zbraň, potrestat (někoho) jeho vlastní metodou“

Představené gramatické vztahy jsou schopné vytvořit čtyřznakovou konstrukci, kterou prozodická morfologie charakterizuje buď jako prozodickou složeninu nebo frázi složenou z prozodických slov (Feng, 2018).

2.6.3 Reduplikativní *sizige*

Jako další vztah vnitřní skladby *sizige* zmiňuje Feng (2018), Zhu (2015) i Tian (2017) vztah reduplikativní, kde můžeme najít dva stejné morfémy na různých pozicích uvnitř *sizige*. Ve vztahu reduplikativních můžeme najít jak idiomy, tak neidiomy. Kategorie se tak mohou prolínat.

AABB	高高低低 <i>gāogāodīdī</i> „vysoko a nízko“ 干干净净 <i>gāngānjìngjìng</i> „čistý“
AABC	斤斤计较 <i>jīnjīn jìjiào</i> „handrkovat se o každý ždibec“ 九九归一 <i>jiǔjiǔguīyī</i> „po všem, když je vše řečeno a uděláno „
ABCC	天网恢恢 <i>tiān wǎng huī huī</i> „žádný ničema neujde trestu“ 气喘吁吁 <i>qìchuǎnxūxū</i> „supět, lapat po dechu“
ABBC	自欺欺人 <i>zì qī qī rén</i> „lhát sobě i ostatním, nalhávat něco jak sám sobě, tak druhým“

	解衣衣人 <i>jiě yī yì rén</i> „svléknout si vlastní oděv, aby oblékl někoho jiného“
ABAC	百依百顺 <i>bǎi yī bǎi shùn</i> „poslouchat na slovo, být povolný a poslušný“ 诚心诚意 <i>chéngxīn-chéngyì</i> „opravdový, upřímný“
ABCB	自然而然 <i>zìrán ér rán</i> „spontánně, přirozeně, samo sebou, automaticky“ 心服口服 <i>xīn fú kǒu fú</i> „být upřímně přesvědčen“
ABCA	年复一年 <i>nián fù yī nián</i> „rok za rokem“ 话中有话 <i>huà zhōng yǒu huà</i> „slova mezi řádky“, „skrytý význam“

Tabulka 7 Příklady reduplikativních struktur *sizige*

2.6.4 Dvojitě *sizige*

Yang (2012) i Zhu (2015) zmiňují dvojitě *sizige*, které je svou strukturou složeno ze dvou po sobě jdoucích čtyřznakových konstrukcí, které jsou většinou oddělené čárkou. Zhu (2015) tyto dvojitě *sizige* označuje jako 双四字格 *shuāng sìzìgé*. Dvojitě *sizige* v sobě odráží moudrosti života čínského národa po tisíce let, často se silným kulturním dědictvím, což je také důležitý způsob, jak porozumět čínské kultuře a zprostředkovat čínskou estetiku. (Zhu, 2015) Například 百尺竿头, 更进一步 *bǎi chǐ gān tóu, gèng jìn yī bù* „snažit se dále zdokonalovat, neutuchat v úsilí“.

U některých po sobě jdoucích čtyřznakových konstrukcí se koncovky často rýmují a jsou tak příjemné na poslech a snadno zapamatovatelné. Například 水滴石穿, 绳锯木断 *shuǐ dī shí chuān, shéng jù mù duàn* „vytrvalost překonává všechny překážky, trpělivost přináší růže“, kde 穿 *chuan* a 断 *duan* mají stejný rým /uan/. (Tian, 2017).

2.6.5 Idio a neidiomatické *sizige*

Na základě struktury lze čtyřznakové fráze rozdělit do dvou kategorií. Můžeme je rozdělit na idiomatické a neidiomatické *sizige*. U idiomatické konstrukce nelze znaky

libovolně měnit nebo konstrukci rozšířit. Neidiomatické mají do jisté míry strukuru volnou ve smyslu, že je lze rozkládat a skládat v konstrukce nové. (Tian, 2017). Dalším rozdílem, jak bylo již uvedeno, mohou být různé přízvukové vzory. V čínském případě *sizige* jsou obecně dva vzory přízvuku. Idiom přebírá vzor přízvuku [0213], zatímco typická mluvená forma přejímá vzor přízvuku [2013]. (Zhu, 2015)

2.6.5.1 Idiomatické *sizige*

V užším slova smyslu jsou *sizige* úplně stejná jako idiomy. Idiomy jsou nepostradatelnou a důležitou součástí čínského jazyka a jejich frekvence používání je mimořádně vysoká. Dodržují vzor přízvuku [0213] (Zhu, 2015). „*Jsou to zamrzlé vzorce jazyka, které umožňují malé nebo žádné variace*“ (Tian, 2017, s. 29). Lu (1953) považuje idiomy za nejtypičtější příklad *sizige*. Stejně jako jiné jazyky čínština absorbovala některé slova i idiomy z cizích jazyků. Zahraniční idiomy však zabírají ne více než 1 % z celkového počtu čínských idiomů (Shi, 1979). Mnoho *sizige* ve formě idiomů pochází z historických příběhů a událostí ze starověké Číny, které byly zhuštěny do čtyřznakové podoby. V mnohých případech můžeme pravou podstatu idiomu pochopit jen tak, když známe příběh, který se za těmito konkrétními čtyřmi znaky skrývá (Yang a kol. 2012). Například 一鼓作气 *yī gǔ zuò qì* „až do konce nepolevovat“ pochází z věty o vícero znacích¹⁷, ze které byla tato čtyřznaková konstrukce vyjmuta a její používání bylo ustáleno na tyto čtyři znaky. Tyto idiomy mají hluboký význam a jsou plné poučných hodnot. Idiomy můžeme dále dělit na idiomy s jedním významem a dvojím významem (Tian, 2017).

- Idiom s jedním významem
 - 载歌载舞 *zài gē zài wǔ* „vesele zpívat a tančit, celým srdcem si užívat“

¹⁷ „夫战，勇气也。一鼓作气，再而衰，三而竭“

- Idiom s dvojitým významem
 - 愚公移山 *Yúgōng yí shān* „jako Yu Gong (pošetilý stařec v čínském podobenství), který odstranil hory – dělat věci se psí vytrvalostí a nebát se žádných těžkostí“

2.6.5.2 Neidiomatické *sizige*

V čínštině nalezneme spoustu čtyřznakových spojení, která se tváří jako idiomy, ale idiomy to nejsou. Tian (2017) tyto fráze nazývá „volné“, protože jsou složeny ze čtyř volných čínských znaků a tyto spojení lze zase rozložit a spojit ve spojení nová. Často se setkáme s čtyřznakovými výrazy, které se skládají z ohebné části a části pevné (Tian, 2017, s. 28).

Můžeme například změnit 个体经济 *gètǐ jīngjì* „individuální ekonomika“ na 集体经济 *jítǐ jīngjì* „kolektivní ekonomika“.

V ještě širším slova smyslu lze do této kategorie zahrnout jakoukoli frázi nebo kolokaci, která je tvořena čtyřmi znaky. Většina z těchto neidiomatických kolokací vznikla nedávno, protože s vývojem naší společnosti se stále vyvíjejí (Yang a kol. 2012).

希望工程 *Xīwàng Gōngchéng* „projekt naděje“

一国两制 *yī guó liǎng zhì* „jeden stát, dva systémy“ (návrh ČLR týkající se Hongkongu, Macaa a Tchaj-wanu, systém dvou různých politických systémů uplatňovaný v ČLR po roce 1978)

环保产品 *huán-bǎo chǎnpǐn* „produkty šetrné k životnímu prostředí“

2.6.6 *Sizige*, které zatím nevytvořily celek

Další podskupinou jsou *sizige*, které tvoří čtyřznakové fráze, mezi které se nedá nic vložit, ale i když k tomu mají některé konstrukce blíže a některé dál, ještě nevytvořily celek. Tyto konstrukce lze rozložit na pevnou část, která je tvořena pevnými vazbami a na část volnou, do které jsou znaky dosazovány.

你 A 我 B:	你来我往 <i>nǐ lái wǒ wǎng</i> „vzájemná výměna“ 你死我活 <i>nǐ sǐ wǒ huó</i> „zápas na život a na smrt, lítý boj“
连 A 带 B:	连说带笑 <i>lián shuō dài xiào</i> „mluvit a smát se“ 连哭带闹 <i>lián kū dài nào</i> „plakat a křičet“
爱 A 不 B:	爱来不来 <i>ài lái bu lái</i> „nechod’, jestli nechceš“ 爱理不理 <i>ài lǐ bù lǐ</i> „nezajímat se o někoho“
有 A 有 B:	有吃有喝 <i>yǒu chī yǒu hē</i> „mít dostatek jídla a pití“ 有模有样 <i>yǒu mó yǒu yàng</i> „imitovat/napodobovat velmi dobře a dobrým způsobem“

Tabulka 8 Příklady *sizige*, které zatím nevytvořily celek

2.7 Překlad

„Překládat něco neznamená jen překládat jazyk, ale také přeložit kulturu do jiného jazyka“ (Yang a kol.,2012, s.1002). Náročnost překladu *sizige* spočívá nejen v odlišných rysech a gramatických aspektech jejich vnitřní stavby, ale překlad nám navíc stěžují jejich kulturní a historické vazby, které nám vykreslují pomocí různých druhů literárních prostředků jako je metafora, aluze a další (Yang a kol.,2012). Porozumět dvěma odlišným kulturám je mnohem obtížnější než ovládat dva jazyky. Pokud však tyto čtyřznakové výrazy dokážeme správně přeložit na základě věrnosti původnímu textu, můžeme výrazně zvýšit plynulost překladu. (Wenmibang, 2019)

Náročnost překladu nejenom čtyřznakových idiomů, ale obecně čtyřznakových konstrukcí má přímý vliv na export čínského kulturního průmyslu. S globalizací ekonomiky je mezikulturní komunikace stále častější, proto je třeba provést průzkum jejich překladu a nadále zlepšovat kvalitu jejich překladu, aby tak mohli tento poklad poznat i cizinci (Tian, 2017).

Také Wang (2010) upozorňuje, že se nevěnuje zvláštní pozornosti překladu čtyřznakových výrazů a nabádá k většímu výzkumu v této oblasti. Závěrem jeho studie, ve které porovnává dva anglické překlady je, že překlad klasických čtyřznakových výrazů by měl probíhat ve dvou krocích. Prvním krokem je překlad výrazu v rámci jazyka (intralingual), jehož cílem je přesně pochopit originální význam, a druhým krokem je překlad mezijazykový (interlingual). To znamená snažit se pochopený význam co nejpřesněji vyjádřit v cílovém jazyce.

Pro svou studii využívá software Wordsmith Tools¹⁸, který mu pomáhá ve srovnání podobností a nesrovnalostí ve dvou různých překladech a po srovnání těchto překladatelských strategií se domnívá, že překladatel v cílovém jazyce má výhodu v přesnějším vyjadřování než překladatel ve výchozím jazyce. Výhodu má však za předpokladu, že má adekvátní a přesné porozumění původnímu textu. Na druhou stranu se ale zdá, že překladatel ve výchozím jazyce má více výhod při překladu klasických čínských čtyřmístných konstrukcí jako celku (Wang, 2010) nejspíše z důvodu silné kulturní nebo historické vazby.

Velký čínský překladatel a teoretik Yan Fu navrhl princip překladu ve třech slovech: věrnost 信 *xin*, expresivita 达 *da* a elegance 雅 *ya*. Yan Fu nebral zřetel na formu původního a překládaného textu. Naopak provedl tolik změn, kolik bylo potřeba pro zachování původního významu (Zhou, 2004). „*Pokud zachováme formu, můžeme ztratit pravý význam originálu; pokud se zaměříme na význam, můžeme ztratit jeho krásnou formu*“ (Tian, 2017, s.26). Tian dělí typy překladu na čtyřznakové výrazy s jedním významem a čtyřznakové výrazy s dvojím významem (Tian, 2017).

Tato práce využívá teorii překladu do anglického jazyka a snaží se ji aplikovat na český jazyk.

¹⁸ WordSmith Tools je softwarový balík primárně pro lingvisty, zejména pro práci v oblasti korpusové lingvistiky. Jedná se o soubor modulů pro vyhledávání vzorů v jazyce. Software zvládá mnoho jazyků.

2.7.1 Neidiomatický typ

Pod tuto skupinu spadají nejen idiomy, ale v čínštině existuje spousta čtyřznakových výrazů, které nemají tak hluboký význam, ale svou formou jsou velmi podobné idiomům.

2.7.1.1 Koordinační a reduplikativní vztah

U *sizige* skládajících se z dvou totožných částí nebo částí stejného významu, stačí přeložit pouze jednu z částí, abychom dosáhli přesného významu. Například v 昏头昏脑 *hūn tóu hūn nǎo* se obě části 昏头 *hūn tóu* i 昏脑 *hūn nǎo* dají přeložit jako „závrat“, proto nám překlad jedné části postačí k úplnému pochopení významu. U reduplikativních čtyřznakových výrazů, kde se střídají stejné dva znaky, jsou vzory AABB nebo ABAB, se dá využít stejný systém překladu. Například 老老实实 *lǎo lǎo shí shí* přeložíme jedním slovem „čestný“.

U výrazů, které se významem liší, ale mají stejnou gramatickou strukturu je potřeba přeložit významy obou částí. Například u 察言观色 *chá yán guān sè*, kde jsou obě části struktura „sloveso + předmět“, první část 察言 *chá yán* přeložíme jako „pečlivě zvážit slova člověka“ a druhou část 观色 *guān sè* „pozorně sledovat jeho výraz“. Pro úplnost překladu sdělení je nutný překlad obou částí.

Poslední variantou u juxtapozice jsou výrazy, ve kterých jsou k sobě navzájem dvě části protikladné nebo jsou sémanticky v kontrastu. 口是心非 *kǒu shì xīn fēi* je idiom, kde 口是 *kǒu shì* znamená „říkat ano“ a 心非 „myslet ne“. Je tedy opět nutné přeložit obě části, abychom docílili správného překladu „říkat jedno a myslet druhé, říkat ano a myslet ne“.

2.7.1.2 Překlad výrazů se strukturou „podmět + predikát“

Protože lze v čínštině použít jako predikát více slovních druhů (Liu, 1992), rozdělujeme *sizige* obsahující na místě predikátu adjektiva a slovesa. Výrazy ve tvaru „podstatné jméno + adjektivum“ jsou překládány jako „být + přídavné jméno + předložka

+ podstatné jméno“. Například 设计独特 *shèjì dú tè* můžeme tedy přeložit jako „jedinečný design“ a smysl nám dává také „být jedinečný v designu“.

Výrazy skládající se z „podstatné jméno + sloveso“ se překládají jako „jmenná fráze + slovesná fráze“ nebo „slovesná fráze + jmenná fráze“. Například 产业升级 *chǎnyè shēngjí* přeložíme jako „modernizovat průmyslová odvětví“.

2.7.1.3 Překlad výrazů se strukturou „sloveso + předmět“

K těmto výrazům v překladu snadno hledají identické výrazy, protože lze přeložit do tvaru „sloveso + podstatné jméno“. Například 优化结构 *yōuhuà jiégòu* „optimalizovat strukturu“. Ale u některých výrazů je možný překlad také jako „přídavné jméno + podstatné jméno“. Například 结构优化 *jiégòu yōuhuà* „strukturální optimalizace“.

2.7.1.4 Překlad výrazů se strukturou vztah komplementový

Například 微不足道 *wēi bù zú dào*, kde 微 *wēi* znamená „zanedbatelný“ a komplement 不足道 *bù zú dào* „nestojící za zmínku, nestát za řeč“. Při překladu se tedy soustředíme na kteroukoli část, ale spíše na komplement. Překlady si tak nejsou velmi podobné ve struktuře (Tian, 2017).

2.7.1.5 Překlad výrazů s atributivním vztahem

Struktura tohoto druhu výrazů je „přívlastek + podstatné jméno“. Přívlastkem může být v čínštině přídavné nebo podstatné jméno a přívlastek v čínštině může být pouze před podstatným jménem, za ním to není možné. V překladu do češtiny jsou ale možné obě varianty a to „přívlastek + podstatné jméno“ a „podstatné jméno + přívlastek“ (Tian, 2017).

物质生活 *wùzhí shēnghuó* „materialistický život“

缉私力量 *jī sī lìliàng* „síly zapojené do boje proti pašování“

2.7.2 Idiomatický typ

Některé čtyřznakové idiomy překlad komplikují jejich dvojitým významem. Čtyřznakové konstrukce s dvojitým významem Tian (2017) nazývá idiomy. Dvojitý význam zahrnuje význam doslovný a přenesený, kdy přenesený význam určuje za ústřední (Tian, 2012). Pokud je překlad ekvivalentní původnímu textu nejen významem, ale také jazykovou formou, pak je překlad dokonalý. U překladu *sizige* s dvojitým významem nemůžeme splnit oba tyto požadavky současně. Přenesený význam je vyjadřován různými rétorickými prostředky, které nám znemožňují zachovat původní formu i při přeneseném významu (Zhang, 1964).

„Doslovný překlad a volný překlad hrají v překladu důležitou roli, i když za určitých okolností je použití ekvivalentů k překladu také zásadní dovedností“ (Yang a kol., 2012, s.999).

2.7.2.1 Použití ekvivalentu z cílového jazyka

V některých případech můžeme najít podobné významy idiomů v cizím jazyce. Například 趁热打铁 *chèn rè dǎ tiě* „kout železo dokud je žhavé“ (Tian, 2012). Některé výrazy se v jednom jazyce mohou vyjádřit pomocí jediného slova, v jiném pomocí ustáleného výrazu a třetí jej může vyjádřit pomocí čtyřznakové kolokace. Kontext použití se může lišit. Spojení významu společně s kulturně specifickými kontexty mohou výraz učinit nepřeložitelným nebo obtížně přeložitelným (Yang a kol., 2012).

2.7.2.2 Doslovný překlad

Doslovný překlad si zachovává původní dovednosti jako je forma, konstrukce, význam slov, metafory atd. (Yang a kol., 2012). *„Povrchně řečeno, doslovný překlad znamená neměnit původní slova a věty; přísně vzato, snaží se zachovat city a styl originálu.“* (Liu, 1998, s. 49)

Doslovný překlad uplatníme například u 对牛弹琴 *duì niú tán qín*. Toto spojení přeložíme doslovně jako „hrát krávy na loutnu“, který má v češtině ekvivalent „házet perly sviním“. Z jisté podobnosti mezi těmito překlady vidíme, že i když se liší,

z doslovného překladu se dá přijmout stejná myšlenka jako z českého ekvivalentu, kterou můžeme přeneseně pochopit jako sdílet něco s někým, kdo o to nestojí nebo tomu neporozumí. Při použití překladu „hrát na harfu krávě“ si idiom zachová svou formu, ale také jistou kulturní identitu, která je tak nejlépe pomocí doslovného překladu poskytnuta zahraničnímu čtenáři.

2.7.2.3 Volný překlad

Když doslovný překlad zahraničními čtenáři nelze přijmout ve své plné podstatě, dalším způsobem je překlad volný, u kterého se *„nemusí dbát na formu, ale také není možné některé části mazat nebo přidávat obsah k originálu“* (Yang a kol., 2012, s. 999). Z důvodu velké obraznosti u některých idiomů je u volného překladu potřeba mít rozsáhlé znalosti o kultuře výchozího i cílového jazyka, protože v tomto případě bude hrát hlavní roli jen význam přenesený.

Kdybychom například idiom 开门见山 *kāi mén jiàn shān* přeložili pomocí doslovného překladu „otevřít-dveře-vidět-horu“, zahraniční čtenář by jen těžko hledal v těchto třech slovech přenesený význam „jít přímo k věci“ (Tian, 2012).

2.7.2.4 Kombinace doslovného a volného překladu

„Doslovný překlad a volný překlad jsou dvě základní překladatelské dovednosti. Nevylučují se, ale naopak navzájem doplňují“ (Yang a kol., 2012, s.999). Kombinace doslovného a volného překladu je v některých případech nejlepším řešením, protože *„úplně doslovný překlad může v některých situacích čtenáře zmást, a naopak zcela volný překlad může lehce ztratit barvu výchozího textu“* (Tian, 2012, s. 36).

V případě 怨天尤人 *yuàn tiān yóu rén*, použijeme u 尤人 *yóu rén* doslovný překlad „obviňuje všechny“, ale u 怨天 *yuàn tiān*, které doslovně přeložíme „vinit-boha“ nám doslovný překlad této části nepomáhá k správnému pochopení přeneseného významu celého idiomu „obviňuje všechny a všechno kromě sebe“. Proto využijeme z části i volný překlad a doplníme „kromě sebe“.

2.7.2.5 Doslovný překlad s poznámkami

Existují idiomy, kdy nejde jinak než vysvětlením jejich historického pozadí docílit správného pochopení čtenářem, proto je třeba použít tuto metodu a pomocí například poznámky pod čarou tuto historickou skutečnost objasnit (Tian, 2012).

Například u idiomu 东施效颦 *Dōngshī xiào pín* doslovně přeloženo jako „Dongshi napodobuje zamračené výrazy“. Takto by jen málokdo pochopil, že 东施 *Dōngshī* je jméno ženy, která napodobuje slavnou krásku 西施 *Xīshī*. Výsledkem jejího napodobování je jen hrubá imitace. Dongshi je snad ještě ošklivější a je pro smích. Slepě napodobovat ostatní a vypadat ještě hloupěji než původně.

3 Závěr

Na základě faktů vidíme, že kouzlo *sizige* je zakořeněno v rytmičtém systému čínštiny a konkrétně v čínském prozodickém slovotvorném systému. Čtyři znaky, které tvoří *sizige*, prozodický systém rozděluje do dvou částí tzn. 2+2. Každou ze dvou částí tvoří prozodické slovo a každé prozodické slovo je shodné se stopou, která je tvořena dvěma slabikami a střídá silný a slabý přízvuk, ze kterých se pak dále odvozuje vzorce přízvuků, které chápeme jako identifikační kritérium *sizige*.

Sizige nalezneme ve formě složeniny nebo fráze. Rozdílem mezi složeninou a frází je delší pauza v toku řeči mezi jednotlivými částmi. Dalším určujícím faktorem by mohl být také různý vzor přízvuku. Zatímco fráze střídá pouze slabý a silný přízvuk, složeniny ve formě idiomů nesou vzor přízvuku [02 13] a běžně používané hovorové čtyřznakové konstrukce vzor přízvuku [20 13]. Díky této teorii prozodické slovotvorby můžeme lépe porozumět vzniku *sizige* a jeho základním přízvukovým vzorcům. Je ale otázkou, zda tyto vzorce zobecňují prozodické rysy všech *sizige*.

Sizige dělíme na idiomatické a neidiomatické. Idiomatické čtyřznakové konstrukce můžeme určit jako nejtypičtější příklad *sizige*. Naopak čtyřznakové konstrukce, které lze volně rozšířit z kategorie *sizige* vylučujeme. Vzniká nám zde velká skupina čtyřznakových konstrukcí, u kterých není jasné, zda dosáhly určitého ustálení

a je možné je označit jako *sizige*. Někteří vědci do svých studií zahrnují i tyto čtyřznakové konstrukce.

Na dvě části rozděluje *sizige* také vnitřní struktura. Rozdělení vnitřní struktury ale nemusí být rovnoměrně 2+2. Setkáváme se také se strukturou 3+1, 1+3 nebo juxtapozičním složením, které znázorňujeme jako X, X, X, X. Jako další druhy *sizige* uvádíme reduplikativní *sizige*, vlastní názvy a *sizige*, které ještě nevytvořily celek. Do těchto kategorií se řadí *sizige* splňující rytmus 2+2 a jeden z nastíněných vzorů přízvuku. Čtyřznakové konstrukce, které nejsou vnitřní struktury 2+2, mnohdy přejímají rytmický vzor 2+2 a stávají se tak z nich *sizige*.

Ve vnitřní struktuře *sizige* najdeme různé gramatické vztahy. Tyto vztahy dělíme na koordinační a subordinační. Koordinační vztah *sizige* dělí na dvě stejnoměrné části 2+2, kde se v každé ze dvou částí *sizige* opakuje stejný gramatický vztah, který ale může být subordinační. Výjimkou jsou juxtapoziční *sizige*, která také zahrnujeme pod vztah koordinační a která můžeme rozložit na čtyři stejnoměrné části. Subordinační vztah nemusí rozdělovat *sizige* na stejnoměrné části.

V posledních letech se pojmu *sizige* dostává větší pozornosti a v důsledku pokročilejšího výzkumu jsou práce na toto téma čím dál více komplexní a stále se navzájem více doplňují. Ukázalo se však, že většina studií překlada čtyřznakových konstrukcí se soustřeďuje hlavně na čínské idiomy. Proto je stále třeba dalších studií na překlad neidiomatických čtyřznakových konstrukcí.

I přes různé pokročilé studie se setkáváme stále s rozdílnými názory na to, jaké výrazy spadají pod pojem *sizige* a jaké ne. Setkáváme se s různými výjimkami nebo protichůdnými názory. Nedostatky práce tkví určitě v pojmenovávání odborných termínů, se kterými jsem pracovala poprvé, a navíc se různé terminologie v čínských zdrojích lišily. Nicméně, jakkoli se jejich názvy mohou lišit, zásadní věc je stejná. Všechny *sizige* jsou složeny ze čtyř slabik s rytmickým vzorem 2+2.

Pro posunutí se při identifikování *sizige* by bylo přínosné například pracovat s nahrávkami rodilých mluvčích, na jejichž základě bychom využili metodu výčtu a na těchto nalezených čtyřznakových konstrukcích bychom analyzovali jednotlivé vzorce přízvuku a také frekvenci používání.

4 Résumé

The subject of this bachelor thesis are Chinese four-character structure of *sizige* and their unique form of expression.

This bachelor thesis is primarily devoted to defining the term *sizige*. This work will deal with the previous study of four-character structure, where not only is the name of this term inconsistent, but often its understanding is different. My work is also focused on the identification features of *sizige*. These identifying features include different grammatical relationships within the *sizige* and a certain pattern of rhythm. Based on these identification features, the work divides four-character constructions into different categories. The issue of their translation will also be mentioned.

The aim of the work is to try to characterize this concept from the mentioned points of view with the help of available sources and giving examples of different *sizige*.

Key words: four-character phrases, *chengyu*, idioms, prosodic word, *sizige*, *siziyu*

5 Bibliografie

- About Pleco Software – The #1 Chinese dictionary app for iOS and Android* [online]. Copyright © 2022 Pleco Inc. [cit. 2.05.2022]. Dostupné z: <https://www.pleco.com/about/>
- Sizige 四字格* [online]. 2020 [cit. 2022-06-23]. Dostupné z: <https://baike.baidu.com/item/四字格>
- ČERMÁK, František a Michal ŠULC, ed. *Kolokace*. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2006. Studie z korpusové lingvistiky. ISBN 80-7106-863-2.
- ČERMÁK, František. *Jazyk a jazykověda : Přehled a slovníky*. Praha: Karolinum, 2007. ISBN 978-80-246-0154-0. S. 189, 245.
- DEFRANCIS, John. *The Chinese Language: Fact and Fantasy*. Honolulu: University of Hawaii Press, 1986.
- ERBAN, Karel. O frázi. *Naše řeč* [online]. 1948, **32**(1), 5-7 [cit. 2022-06-23]. Dostupné z: <http://nase-rec.ujc.cas.cz/archiv.php?art=4053>
- FENG, Shengli. “A Prosodic Explanation for Chinese Poetic Evolution”. *Tsing Hua Journal of Chinese Studies*, 2011, 41.2: 223–258.
- FENG, Shengli. 2002. “A Formal Analysis on the Origin of Verb-Resultative Constructions in Chinese 漢語動補結構來源的句法分析”. *Yuyanxue Luncong 語言學論叢 Essays on Linguistics* 26: 178–208.
- FENG, Shengli. *Prosodic morphology in Mandarin Chinese*. London: Routledge, Taylor & Francis Group, 2018, 196 s. ISBN 978-1-315-39278-3.
- FENG, Shengli. Prosodic Structure and Compound Words in Classical Chinese. In Jerome Packard (eds.) *New Approaches to Chinese Word Formation*. Berlin: Mouton de Gruyter, 1997a, 197–260.
- FENG, Shengli. Interactions Between Prosody, Morphology and Syntax in Chinese 漢語的韻律詞法與句法. Beijing: Peking University Press, 1997b.

- FENG, Shengli. Prosodic Structure and Prosodically 語言研究 Constrained Syntax in Chinese. Ph.D. dissertation. Pennsylvania: UPENN, 1995.
- HOA, Monique. L'Accentuation en Pekinois. Ph.D. dissertation. University of Paris. Paris: Centre de Recherches Linguistiques, 1983.
- HUANG, Kan. *Notes on Wenxin Diaolong*. Beijing: Beijing Wenhua Xueshe Press, 1934. *Huang Kan's Diary*. Nanjing: Jiangsu Educational Press, 2001.
- CHEN, Matthew. *Tone sandi: Patterns across Chinese Dialects*. Cambridge, UK: Cambridge University Press, 2000.
- JIANG, D.W. Dictionary of Chinese Four-character Patterns. Beijing Language and Culture University Press, Beijing, 2000.
- JU, Jun. Sizigezhong “1+3” yinduan he “3+1” yin duan zuhe guilü chutan 四字格中“1+3”音段和“3+1”音段组合规律初探[J]. *Hanyu xuexi* 汉语学习, 1995(1): 37-39.
- LIBERMAN, Mark and Alan Prince. “On Stress and Linguistic Rhythm,” *Linguistics Inquiry*, 8, 1977, pp. 249-336.
- LIU, Miqing 刘宓庆. Han ying duibi yu fanyi 汉英对比与翻译. Jiangxi 江西: Jiangxi jiaoyu chubanshe 江西教育出版社, 1992.
- LOTKO, Edvard. *Slovník lingvistických termínů pro filology*. 3. nezměň. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2003. ISBN 80-244-0720-5.
- LU, J. 2017. Study on the characteristics of Chinese four-character phrase and its translation method. *Agro Food Industry Hi-Tech*. 2017, Sv. 28, 1, stránky 1785 – 1788
- LÜ, Shuxiang. 1963. “An Preliminary Research on Mono-Disyllabic Combinations in Modern Chinese 现代汉语单双音节问题初探”. *Chinese Philology* 中国语文 1: 11–23.
- LU, Yanming. Xiandai hanyu sizige yuyin jiegou xingshi tanjiu 现代汉语四字格语音结构形式探究. Hangzhou 浙江: Zhejiang daxue xuwei lunwen 大学硕士学位论文, 2011.
- LU, Zhiwei. Parallel four-character patterns. *Lang. Study*, 1 (1956), pp. 45-82

- Martin, William. *Joyce and the Science of Rhythm*. New York: Palgrave Macmillan, 2012.
- MCCARTHY, John and Alan, Prince. "Generalized Alignment". In Geert Booij and J. van Marle (eds.) *Yearbook of Morphology 1993*. Dordrecht: Kluwer, 79–153.
- MEREDITH, Scott Scott Emery. *Issues in the Phonology of Prominence*. Doctoral dissertation. Cambridge, MA: Massachusetts Institute of Technology, 1990.
- MO, Pengling. *Siyzige yu chengyu xiuci*, "四字格"与成语修辞. *Journal of Changzhou Institute of Technology*. 2003, Sv. 16, 3. s. 54.
- PACKARD, Jerome L. *The Morphology of Chinese: A Linguistic and Cognitive Approach*. Cambridge: Cambridge University Press, 2000. ISBN 0521771129.
- PETRÁČKOVÁ, Věra; KRAUS, Jiří, a kol. *Akademický slovník cizích slov A-Ž*. Praha: Academia, 2000. 834 s. ISBN 80-200-0607-9.
- SHAO, Jingmin 邵敬敏. *Xiandai hanyu tonglun 现代汉语通论*. Shanghai: Shanghai jiaoyu chubanshe, 2007.
- SHI, S. *A Study on Chinese Four-Character Collocations*. Chengdu: Sichuan People Press, 1979.
- SHIMURA, Ryōji. *Studies on the History of Mediaeval Chinese*, trans. Lansheng Jiang and Weiguo Bai. Beijing: Zhonghua Shuju Press, 1995.
- Siziciyu shi you si ge zi zucheng de changyong ci. Siziciyu... 四字词语是由四个字组成的常用词. 四字词语... Geren tushuguan 个人图书馆[online]. -, 2019 [cit. 2022-06-23].
Dostupné z:
http://www.360doc.com/content/19/1120/06/32901809_874260981.shtml
- TIAN, Chuanmao. On Strategies for Translating Chinese Four-character Expressions into English *International Journal of English, Literature and Social Science (IJELS)* Vol-2, Issue-1, Jan-Feb- 2017 ISSN: 2456-7620
School of Foreign Studies, Yangtze University, Hubei, 434023 P. R. China
- VIGÁRIO, Marina. *The Prosodic Word in European Portuguese*. Berlin; New York: Mouton de Gruyter. 2003 [2011].

WANG Yu. *Hanyu sizige ying yi de duibi yanjiu* 汉语四字格英译的对比研究
A Comparative Study on Translating Chinese Four-character Phrases, 2010.

WEN Duanzheng. *Hanyu yuhui xue jiaochang* 温端政.汉语语汇学教程. Peking:
Shangwu yin shuguan 商务印书馆, 2006.

Sizige 四字格. *Wenmibang* 文秘帮 [online]. 2019 [cit. 2022-06-23]. Dostupné z:
<https://www.wenmi.com/article/puduq205anzo.html>

WU, Shuqiong. Iconicity and viewpoint: Antonym order in Chinese four-character patterns, *Language Sciences*, Volume 59, 2017, Pages 117-134, ISSN 0388-0001,
<https://doi.org/10.1016/j.langsci.2016.09.005>

YANG, Jianguo. *Jiyu dongtai liutong yuliaoku de hanyu shuyy danwei yanjiu* 基于动态
流通语料库的汉语熟语单位研究. Peking 北京: Beijing yuyan daxue chubanshe 北京
语言大学出版社, 2009.

YANG, Weidong, Weiping DAI a Lijia GAO. A Study on Chinese Continuous Four-
character Collocations and Their Translation into English Strategies. *Theory and Practice
in Language Studies*. Finland, 2012, 2(5), 995-1002. ISSN 1799-2591. Dostupné z:
doi:10.4304/tpls.2.5.995-1002

YU, Min. *Collections of Yu Min's Linguistic Work*. 俞敏语言学论文集. Ha'erbin:
Heilongjiang Renmin Press, 1989 [1981].

ZHOU Jian. *Hanyu cihui jiegou lun* 汉语词汇结构论. Shanghai: Shanghai cishu
chubanshe 上海辞书出版社, 2004.

ZHU, Saiping. *Hanyu yunlü yufa congshu: Hanyu de sizige*, 汉语韵律语法丛书: 汉语
的四字格 (A Series of Books on Chinese Prosodic Grammar: Chinese Four-Character
Phrases). Beijing: 北京语言大学出版社, Beijing Language and Culture University Press,
2015. ISBN 9787561943618.